Z RADNICE

INFORMAČNÍ OBČASNÍK MĚSTSKÉHO ÚŘADU DUBŇANY

ŘÍJEN 2021

Krojované hody 2021

Foto: Roman Škodík

Z obsahu

Rada města 4
• Z usnesení rady města

Z městské policie 6

Nový školní rok očima ředitele 8

Co se dělo a děje na ZUŠ 10

O aktivitách KIC 11

Z městské knihovny 14

Slyším, tedy čtu... 16

Známé osobnosti Dubňan 18
• Bořivoj Indra

Neděle jako malovaná 19

Jubileum malíře Ing. Jana Hladkého ... 20

Rozhovor s hercem Pavlem Nečasem . 22

Společenská kronika 28

Vzpomínka na Zbyňka „Bobra" Horáka 29

Z farnosti 30

Z ptačího parku Kosteliska 31

Vznikající „jedlý lesík" v Jarohněvicích . 32

Orientační závod v lese 33

Příměstský tábor 2021 34

Spolek Šipky opět pomáhal 36

Sokol zahájil cvičební rok 37

10. fotbalové prázdniny 38

Rok Covid 2021 na FK Baník Dubňany 39

Soustředění v basketbalu 40

Basketbalisti na turnaji v Ostravě 41

Dnes vaří 42

Sbírkové dny Světlušky 43

Úvodem

Vážení spoluobčané,

v úvodníku tohoto čísla bych Vás chtěl alespoň stručně seznámit s nejdůležitějšími zahájenými a připravovanými stavbami v našem městě.

V pondělí 11. října bylo předáno staveniště pro revitalizaci, nebo chcete-li pro rekonstrukci přírodního areálu. Zásadní obnovou projdou všechny objekty. Některé z nich, jako například tzv. hangár bude dokonce zbourán a na jeho místě vyroste úplně nová stavba, v které bude místo i pro tenisový klub. Ve výběrovém řízení na zhotovitele této stavby zvítězila hodonínská Stavební firma Plus s.r.o., která v nedávné minulosti prováděla v Dubňanech také rekonstrukci školy na ulici Komenského. Městský rozpočet přijde tato akce přibližně na 31 milionů korun.

Další významnou probíhající stavbou je rekonstrukce koupaliště. Vím, že určitá část našich spoluobčanů kritizovala fakt, že koupaliště zůstalo pro letošní léto uzavřeno. Věřte, že to však bylo nutné. Nemělo cenu dělat nějaká provizorní řešení. Ta by se nám zcela jistě vymstila a nevyplatila. A konečně k provozování koupaliště nestačí jenom vůle chtít, ale je potřeba spousta dalších, někdy i zdánlivě byrokratických povolení a ověření. Jako například od krajské hygieny, povodí Moravy (vypouštění vod) a podobně. A ty jsme po loňském zkušebním provozu v pořádku neměli. Ty, kteří tvrdí, že se jedná o jednoduchou stavbu s jednoduchým řešením, bych chtěl požádat, ať počkají do června příštího roku. Potom si řekneme. Pro ty, kteří tyto práce provádějí, řídí a zodpovídají za ně, to žádná selanka rozhodně není.

V době, kdy budete číst tyto řádky, bude dokončena realizace parkovacích odstavných pruhů a stání v ulici Josefa Chludila a měla by probíhat závěrečná etapa chodníků a vjezdů na ulici Nádražní od Kanára po bývalé učiliště.

Co se týče oprav komunikací, je připravována celá řada dalších akcí, z nichž některé budou zahájeny na jaře příštího roku, a u některých budeme čekat, zda budeme úspěšní s žádostmi o dotace.

Vyjadřovacím nebo povolovacím procesem dále prochází také přístavba wellness centra u Želvy, s kterou bychom také rádi co nejdřív započali a především výstavba kompletní infrastruktury pro 28 rodinných domů na Dolním konci. Doufejme, že nejen tyto, ale i všechny další připravované stavby se podaří v dohledné době jak zahájit, tak také zdárně dokončit, aby sloužily ku spokojenosti náš všech.

František Tříska
starosta města Dubňany

Z usnesení rady města

Rada města schválila

- organizaci Základní škola Dubňany, p.o. navýšení investičního příspěvku o částku 200 tis. Kč na pořízení telefonní ústředny. Majetek bude evidován a odepisován příspěvkovou organizací.

- přijetí nabídky na poskytnutí kontokorentního úvěru od ČSOB, a.s. na navýšení stávajícího limitu na 20 mil. Kč, úroková sazba 7 D PRIBOR + 0,20% a pověřuje starostu uzavřením příslušných smluvních ujednání.

- Dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo mezi Městem Dubňany a firmou STRABAG a.s., Kačírkova 982/4, 158 00 Praha 5 na akce „Podélná parkovací stání - ul. Na Močidlech Dubňany" a „Jarohněvice – Chodník – ul. Nádražní, Dubňany". Dodatkem se snižuje cena díla za obě investiční akce o 134 824,74 Kč bez DPH z důvodu víceprací a méněprací při realizaci díla.

- zadat pořízení územní studie „Dubňany – lokalita Na Dílech" dle § 30 odst. Zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

- uzavření Smlouvy o právu provést stavbu mezi Městem Dubňany a Jihomoravským krajem, Žerotínovo nám. 449/3, 601 82 Brno, IČO: 70888337 na realizaci stavby „Dubňany – úprava prostranství před hřbitovem a hlavního chodníku" na pozemku p.č. 572 v k.ú. a obci Dubňany.

- na základě žádosti spolku PETROV – DUBŇANY, Spolek pro práci s mládeží, IČO: 686 87 681, sídlem Nádražní 1427, 696 03 Dubňany, uhradit náklady na dopravu při pořádání letního vodácko-turistického tábora pro děti Vltava 2021 do maximální výše 26 200 Kč. Faktura bude dopravcem vystavena na Město Dubňany.

- realizaci plánovaných stavebních prací na staré budově ZŠ Dubňany dle předložených cenových nabídek firmy LV QVATRO s.r.o. Dubňany za celkovou cenu 218 049 Kč.

- úhradu nákladů spojených s pořádáním akce Sbírkové dny světlušky – Rozsvítíme Dubňany ve dnech 6. – 10. 9. 2021 do maximální výše 5 000 Kč.

- Ceník plateb na veřejném pohřebišti a smuteční síni v Dubňanech s účinností od 15. 7. 2021.

- městskou povodňovou komisi ve složení:
Předseda: František Tříska
Místopředseda: Michal Kuřil
Tajemník: Ladislav Ilčík
Členové:
Ing. Dana Panáková
Ing. Markéta Balažíková
Ing. Petr Příkaský
Jan Čaňa

- složení městského krizového štábu:
Předseda: František Tříska
Místopředseda: Michal Kuřil
Tajemník: Ladislav Ilčík
Členové: Ing. Dana Panáková
Ing. Markéta Balažíková
Ing. Petr Příkaský
Jan Čaňa

- na základě požadavku občanů výměnu hracích prvků na dětském hřišti na ulici Mírová za nové prvky od firmy Monotrend s.r.o. Tišnov.

- opravu komunikací v ul. Mírová, Lesní a dalších dle předložených cenových nabídek ve výši 514 086 bez DPH od firmy Petr Čejka, IČO: 61747084, Na Ovčírnách 1168, 696 11 Mutěnice.

- na základě žádosti občana opravu části úseku polní cesty ve směru od Kempu Josef na Milotice.

- úhradu nákladů na dopravu na zájezd dětí v rámci příměstského fotbalového tábora 2021.

- záměr poskytnutí příspěvku na výdaje spojené s nástupem dětí do 1. ročníku základní školy ve výši 2 000 Kč na jedno dítě a ukládá vedoucí finančního odboru připravit rozpočtové opatření přesunem mezi kapitolami.

O tyto prostředky bude navýšen rozpočet Základní školy Dubňany, p.o. a částka bude

účelově vázána na úhradu těchto výdajů: pořízení individuálních učebních pomůcek a potřeb, knih, učebnic, případně prostředků využitelných v online výuce, výlety, případně dopravu na školní akce, exkurze. Čerpání příspěvku časově neomezovat, tzn., prostředky bude možné čerpat i v dalších ročnících docházky dítěte.

- záměr opravy pomníku padlým 1. světové války včetně podání žádosti o případnou dotaci.

Rada města souhlasí

- s konáním závodu v orientačním běhu v lese patřícím městu Dubňany v termínu leden 2022 s tím, že starosta bude jednat se zástupcem pořadatele o dalších podrobnostech, co se plánované akce týká. O případném zázemí pro závod bude jednat s pořadateli přímo správce Sportcentra Želva.

Rada města ukládá

- finančnímu odboru uhradit nákup barev určených na malování na chodníku v okolí základní školy dle žádosti vychovatelek školní družiny a školního klubu, a to maximálně do výše 12 000 Kč.

- finančnímu odboru zapracovat do úpravy rozpočtu města Dubňany RO č. 5 – položky 5213 Krizová opatření – částku 500 tis. Kč jako pomoc pro obce postižené tornádem, a to jednotlivě a jmenovitě 5 x 100 tis Kč (Hodonín, Lužice, Mikulčice, Moravská Nová Ves, Hrušky).

Rada města doporučuje

- Zastupitelstvu města Dubňany schválit plánovací dokument obce s názvem Program rozvoje města Dubňany na období 2021-2030.

- Zastupitelstvu města Dubňany schválit dofinancování rozdílu mezi celkovou cenou předmětu plnění – dopravního automobilu pro JSDH Dubňany a poskytnutou dotací do plné výše z vlastních zdrojů.

- Zastupitelstvu města Dubňany schválit poskytnutí mimořádné dotace ve výši 20 000 Kč z rozpočtu města Dubňany pro rok 2021 a veřejnoprávní smlouvu s příjemcem SH ČMS – Sbor dobrovolných hasičů Dubňany, IČO: 63455579, Komenského 288, 696 03 Dubňany.

- Zastupitelstvu města Dubňany vydat Obecně závaznou vyhlášku města Dubňany č. 1/2021, o stanovení obecního systému odpadového hospodářství, s účinností ode dne 1. 1. 2022.

- Zastupitelstvu města Dubňany vydat Obecně závaznou vyhlášku města Dubňany č. 2/2021, o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, s účinností ode dne 1. 1. 2022.

- Zastupitelstvu města Dubňany schválit poskytnutí mimořádné dotace ve výši 15 000 Kč z rozpočtu města Dubňany pro rok 2021 a veřejnoprávní smlouvu s příjemcem FK Baník Dubňany, z.s., IČO: 66609976, Hodonínská 672, 696 03 Dubňany.

Rada města děkuje

- všem občanům, firmám a kolektivům, kteří obětavě a nezištně poskytli pomoc lidem z obcí postižených živelnou katastrofou na Podluží. Jedná se o vzácný projev lidskosti a pomoci bližním v nouzi a toto počínání je o to více hodné obdivu, že bylo činěno anonymně a bez nároku a snahy o zviditelnění se. Zvláštní poděkování rada města vyslovuje jednotlivým členům JSDH Dubňany, jejichž přístup a konání je bezesporu příkladné a v neposlední řadě dělající čest našemu městu.

Rada města vzala na vědomí

- návrh Plánu dopravní obslužnosti Jihomoravského kraje pro období let 2022 až 2026 včetně komentáře předsedy Dopravní komise RM.

- uvedené informace ohledně finanční spoluúčasti majitelů RD při realizaci plných vjezdů v rámci rekonstrukce chodníků na ul. Nádražní od restaurace Kanár po konec zástavby.

- doplňující informace k převzetí investorství stavby městem – komunikace a parkovací plochy u bývalého nádraží – a nemá námitek.

- informace ohledně doplnění dokumentu Program rozvoje města Dubňany na období 2021-2030.

MÚ

Z městské policie

Vážení spoluobčané,
dnes bych Vám rád přiblížil práci strážníků Městské policie Dubňany na konkrétních případech, a to na úseku dodržování obecně závazných vyhlášek a nařízení obce. Jednou takovou činností je kontrola dodržování ustanovení obecně závazné vyhlášky Města Dubňany č.1/2016, k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku ve vztahu k zákonu č. 246/1992 o ochraně zvířat proti týrání.

- **V nočních hodinách telefonicky oznámila žena, že po ulici V. Nezvala pobíhá bez dozoru německý ovčák. Pes při pokusu o odchyt utekl domů.**
- **V nočních hodinách na základě žádosti PČR proveden odchyt psa zadržené osoby, pes odchycen, umístěn do kotce.**
- **V odpoledních hodinách telefonicky oznámila občanka z ulice Nádražní, že po ulici běhá velký pes. Na místě zjištěno, že psa ještě před příjezdem hlídky, zahnal domů soused majitele.**
- **V nočních hodinách bylo anonymně oznámeno, že u jednoho domu na ulici Hornické, již dvě hodiny štěká pes. Výjezd na místo, probuzen opilý majitel psa, který nevěděl, kde má psa. Psa pustil do bytu, po vystřízlivění majitele byl přestupek dořešen v příkazním řízení uložením pokuty.**
- **Telefonicky oznámila žena, že odchytila papouška, pravděpodobně Alexandra malého, modré barvy. Uvedla, že si papouška prozatím nechá doma, doporučeno kontaktovat ZOO Hodonín.**
- **Přivedla na služebnu odchyceného psa občanka Dubňan, jednalo se o malého, krátkosrstého psa, světle hnědého s černými a bílými fleky. Pes měl plátěný obojek červené barvy. Pes převezen do kotce. Zveřejněna výzvy v DKT.**
- **Telefonicky oznámila žena z ulice V. Nezvala, že má na zahradě cizího psa. Jednalo se o německého ovčáka. Dle místní znalosti byl pes vrácen majiteli.**
- **Telefonicky oznámila občanka Dubňan, že při venčení byl napaden její pes cizím psem, který se po městě pohyboval bez dozoru. Na místě nalezen retrívr, který za sebou tahal vodítko, odchycen a umístěn do kotce. Zjištěn majitel psa, kterému byl pes vydán.**

Strážníci dále kontrolují i dodržování ustanovení čl. 5 bod. 1 téže OZV města, které stanovuje zákaz konzumace alkoholických nápojů na veřejných prostranstvích.

- **V odpoledních hodinách od prodejny potravin na ulici Hornické vykázán muž - bezdomovec ze Svatobořic – Mistřína, který zde popíjel lahvové pivo.**
- **Na ulici Hornické, kontrolován muž z Brumovic s otevřeným lahvovým pivem. Poučen o OZV Města Dubňany. Řešeno domluvou.**
- **Před prodejnou potravin na ulici Hornické kontrolován muž z Dubňan, který zde popíjel lahvové pivo. Uložena pokuta.**
- **U potravin na ulici Hornické (vedle tabáku) postával bezdomovec z Dubňan, na zemi se nacházelo otevřené pivo, o kterém muž tvrdil, že není jeho. Strážník alkohol odklidil z veřejného prostranství. Stejný muž byl kontrolován u prodejny potravin na ulici Hornické, kde seděl na schodech, kouřil a popíjel pivo z plechovky. Následně strážníci kontrolovali stejného muže v altánu u Močidel, kde spal na lavičce. Na zemi se nacházela prázdná lahev od piva. Přestupek byl dořešen uložením pokuty.**

Strážníci také spolupracují s Policií České republiky při zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku, ochraně a bezpečnosti osob a majetku.

- **Telefonicky oznámil operační PČR, občan z Dubňan oznámil verbální napadení své manželky, která byla napadena mladíkem z Dubňan při venčení psa. Mladík k ní přistoupil a řekl jí: „P..., dej mi toho psa“ a šel proti ní. Žena před ním utekla ze strachu do blízkého Snack baru. Zde zjistila, že do restaurace se schovali také tři mladí muži, které stejný mladík ohrožoval nožem. Hlídka MP Dubňany vypátrala mladíka na ulici Hornická, kdy jej podle § 76 odst. 2 trestního řádu omezila**

na osobní svobodě a přiložila mu pouta. Na místo přivolána hlídka PČR, která si věc pro podezření ze spáchání přečinu i s pachatelem převzala.

V minulém čísle jsem veřejnost informoval o projevech vandalství, a to o poškozování majetku graffiti. Díky všímavosti jednoho obyvatele Dubňan se podařilo zjistit pachatele.

- **Telefonicky oznámeno, že se po ulici Na Dílech pohybuje skupina mladíků, která posprejovala zeď u zdravotního střediska. Skupina spatřena na ulici Na Dílech, kde se mladíci před hlídkou MP Dubňany dali na útěk do polí, jeden odhodil sprej modré barvy. Dva mladíky strážníci dohonili, kdy jeden z nich měl ruce od modré barvy. Přiznal se, že on nastříkal na zeď nápis Grape. Na místo přivolána hlídka PČR, věc jí byla předána pro podezření z přečinu. Nápis byl totožný s nápisem v altánu a na dalších místech v Dubňanech. Mladík se doznal i k těmto skutkům. Druhý mladík, který uvedl, že nic nepospřejoval, byl odvezen domů, kde byl předán matce.**

Závěrem bych rád poděkoval všem občanům, kterým není lhostejný pořádek v našem městě, a spolupracují na jeho udržení s městskou policií.

Ladislav Ilčík
velitel MP Dubňany

UPOZORNĚNÍ na nové dopravní značení

Městská policie upozorňuje veřejnost, zejména pak řidiče, že v měsíci říjnu bylo nainstalováno nové dopravní značení v souladu s Pasportem místních komunikací a dopravního značení ve městě Dubňany. Zásadní změnou je zřízení jednosměrné komunikace na Malé straně, zřízení zóny s dopravním omezením na ulici Polní, osazení červených sloupků (označují vyústění účelové komunikace) na ulici Nádražní u vjezdu do průmyslové zóny a u firmy Hydraulika Lesák. Všechny tyto změny v pasportu dopravního značení byly stanoveny MěÚ Hodonín, odborem dopravy.

Dubňany - výsledky hlasování ve volbách 8. - 9. 10. 2021 do Poslanecké sněmovny ČR

strana	počet hlasů	%	strana	počet hlasů	%
Strana zelených	25	0,77	Levice	4	0,12
Švýcarská demokracie	7	0,21	Přísaha Roberta Šlachty	128	3,98
VOLNÝ blok	41	1,27	Koruna Česká (mon. str.)	4	0,12
SPD	439	13,68	Piráti a Starostová	341	10,62
ČSSD	151	4,70	KSČM	185	5,76
Aliance národních sil	1	0,03	Moravské zemské hnutí	2	0,06
TSS	75	2,33	ANO	1 035	32,25
Aliance pro budoucnost	3	0,09	Otevřeme ČR norm. životu	12	0,37
Hnutí Prameny	5	0,15	Moravané	48	1,49

Nový školní rok očima ředitele

Vážení spoluobčané,

přináším Vám několik nových informací z naší školy k začátku letošního školního roku.

Do prvních tříd nám nastoupilo 58 prvňáčků, kteří budou rozděleni do tří tříd. Znamená to, že nám na škole opět přibyla jedna třída, neboť vycházely pouze dvě třídy deváťáků. Tudíž máme v současné době na škole již 24 tříd. Z devátých tříd nám vycházelo celkem 35 žáků, které doplnil ještě jeden žák osmé třídy, který v předchozích letech opakoval ročník. Další tři žáci nám odcházeli také z pátých tříd na víceleté gymnázium a konzervatoř. Těší nás, že většina z našich žáků se dostala na školu, kterou si vybrali a nyní jen doufejme, že se jim na nových působištích bude dařit.

Především bych chtěl zmínit to, jak se v současné době potýkáme s návratem žáků do škol. V období covidu se děti delší čas vzdělávaly formou distanční výuky, na kterou následně navázaly letní prázdniny. Důsledkem toho se tak nyní setkáváme s velkým nezájmem dětí o jakoukoliv činnost, a to nejen školní, ale i tu mimoškolní. Hodně nás to mrzí. Nabízíme množství doučovacích hodin na to, aby žáci dohnali nedostatky z distanční výuky. Ti, pro které je doučování určeno, nemají ovšem zájem zpětně dohnat to, co neumějí. Bohužel není zájem ani o zájmovou činnost. Vedoucí školního klubu oslovila tři sta rodin s tím, o co by děti měly zájem a co by si přály dělat ve školním klubu. Ze tří set oslovených reagoval pouze jeden jediný rodič. Stejné je to třeba se zájmem o cizí jazyky. Rodiče tvrdili, že mají velký zájem o jazykové kroužky a konverzaci pro své děti. Dohodli jsme tedy rodilého mluvčího. Konverzace s tímto skvělým mluvčím byla nabídnuta žákům sedmých, osmých i devátých ročníků, nicméně zájem o tuto konverzaci s rodilým mluvčím měly pouze tři děti. Je to velmi smutné a bude to směřovat k tomu, že nebudeme do budoucna nabízet žádné aktivity, protože pouze pro tři děti se to opravdu nevyplatí. Téměř stejná situace nastala i ve školním klubu. Pokud ho přestanou děti navštěvovat, tak je opravdu zbytečné, aby dále fungoval.

V poslední době jsme také zaznamenali, jak rodiče postupně ustupují svým dětem a jejich pohodlnosti. Přesunují se nám tak mladší děti ze školní družiny do školního klubu jen proto, že nechtějí dodržovat ve školní družině zavedený režim a chtějí si odcházet ze školy po vyučování, jak se jim zachce. Na jedné straně máme ve školním klubu odliv dětí z druhého stupně a na straně druhé nám

do klubu přicházejí již děti ze čtvrtých tříd a chtějí sem chodit místo družiny. Dříve pro děti nebyla ve družině z důvodu omezené kapacity volná místa, tudíž jsme teď kapacitu navýšili, ovšem nyní naopak není zase zájem o družinu, neboť tam si nemůžeme přicházet a odcházet, jak se nám zlíbí.

Apeloval bych proto na rodiče, aby si opravdu rozmysleli, jestli mají zájem o to, aby jejich děti něco uměly a něco i mimo školu dělaly. Bojím se toho, že za rok či dva budou rodiče chodit do školy s otázkou: „Co máme dělat, my si s dětmi už nevíme rady?" Já budu bohužel odpovídat: „Teď už nic! Naučili jste si je, aby děti nic nedělaly, tak je nechte a dělejte jim potřebný servis." Je to pouze na Vás, vážení rodiče, opravdu zvažte, co chcete, aby Vaše děti do budoucna dělaly a čemu by se mohly i ve svém volném čase věnovat.

Dovolím si na závěr upozornit také na to, že některé děti nemají základní vybavení do školy. Je zcela běžná praxe, že děti nemají ani kapesník. Ve třídě si trhají papírové ručníky, aby si měly čím utřít nos. Stává se to i v případě roušek, děti často přicházejí bez roušek a spoléhají na to, že dostanou roušku ve škole. Prosím Vás, tohle je přece Vaše povinnost své děti vybavit nejzákladnějšími hygienickými pomůckami, které denně potřebují jak pro školní výuku, tak pro osobní hygienu. Naše škola je vybavená papírovými ručníky, mýdlem i toaletním papírem, ale kapesníky a roušky by měl mít každý své vlastní. Určitě si jako rodiče někteří z Vás ještě dobře pamatují dobu, kdy jste si do školy nosili vlastní toaletní papír i ručník s mýdlem. Tak nepřesunujte své rodičovské povinnosti opět na školu.

Neodpustím si také poznámku k nevhodnému oblékání dětí. Stále více dětí chodí do školy ve vytahaných teplácích. Je to v rozporu se školním řádem, kde je stanoveno, že dítě má být na výuku řádně ustrojeno. Tepláky jsou oděvem na sport, nikoliv do školy. Je ostudou některých rodičů, že to neví a dětem nepřipraví do školy řádné oblečení. Děti pak v tomto nevhodném oděvu jedou i na školní akce a klidně navštíví Svatovítskou katedrálu v Praze v děravých riflích či vytahaných teplácích. Pro mne je to velmi smutným důkazem společenského úpadku. Brzy se asi v teplácích bude chodit i na pohřeb, plesy, hody, svatbu či jiné kulturní akce.

V souvislosti s koronavirem pozorujeme také to, že se značně snížila fyzická zdatnost dětí. Bylo omezeno sportování a opravdu je to na dětech patřičně znát, většina z nich znatelně přibrala, dokonce pozorujeme na některých dětech obezitu a snížení pohybové zdatnosti.

Výrazně se zvětšily rozdíly ve znalostech dětí. Je velký schodek mezi těmi, kteří jsou dobří a mezi těmi, kteří jsou horší. Rodiče, opravdu záleží na Vás, podpořte děti, aby něco dělaly, aby něco uměly. My Vám v tom budeme nápomocní, ale pokud škola nabízí doučování a sportovní kroužky, o které ovšem není zájem, tak nedokážeme už víc udělat. Vědomosti do hlavy bez vlastního přičinění nikomu nenasypeme. A proti pohodlnosti rodičů opravdu bojovat nedokážeme. Nedivte se potom, že některé děti budou úspěšné, naopak dětí, které nebudou mít dostatečné základní vědomosti, často budou propadat a opakovat ročník, budou obézní a nemotorné, neboť vůbec nic nedělají a doma je nikdo nepodporuje, těch bude jen přibývat.

Nesamostatnost dětí, nezájem, neznalost nějakých povinností je dnes a denně řešena u nás ve škole a mnohdy si s tím sami nevíme rady. Bohužel dopady budou nejvíce cítit v samotných rodinách. Budete mít dítě, které se nikde neuplatní, budete se o něj muset stále starat a místo toho, aby Vám dítě ve finále dělalo radost, že v životě něco dokázalo, budete mít doma někoho, o koho budete ještě ve dvaceti letech pečovat a budete mu muset všechno připravovat. Prosím, udělejte pro ty děti to nejdůležitější, že jim věnujete svůj čas a pozornost. Byl bych Vám za to vděčný a my Vám budeme nápomocní, jak to jen půjde, neboť bez Vás to nezvládneme.

Výrazné rozdíly mezi dětmi jsou vidět především u sociálně slabých rodin, kde vázne komunikace rodičů se školou. Myslím si, že tady by si Dubňany zasloužily prostředníka ve formě terénního sociálního pracovníka, který by snad dokázal tyto rodiny trochu posunout. V některých rodinách by určitě bylo potřeba, aby rodičům ukázal, jak s dětmi pracovat, co je vhodné a co ne. Někteří rodiče to totiž opravdu často sami neví. Rozdíly mezi dětmi by se tak mohly částečně zmenšit, protože zásadní vliv na výchovu a vzdělání má vždy hlavně rodina. Děti ze sociálně slabé rodiny by si zasloužily nějakou podporu, pokud nemají celý život nést následek sociálního znevýhodnění. Učitelé v těchto případech nemají právo zasahovat do rodin. Sociální pracovník by ovšem toto právo měl. Zajisté je ke zvážení takového člověka v Dubňanech najít a zaplatit.

Mgr. Pavel Prošvic
ředitel Základní školy Dubňany

Co se dělo a děje na ZUŠ

Podzimní počasí se opět přihlásilo o slovo a poslední zbytky babího léta jsou tatam. Do těchto chladných dnů Vám přináším alespoň krátké kulturní osvěžení s událostmi ze života Základní umělecké školy v Dubňanech. Školní rok jsme začali pomyslnými oslavami narození jednoho z nejvýznamnějších hudebních skladatelů – Antonína Dvořáka, který by 8. září oslavil 180 let. Na Mezinárodní den hudby 1. 10. jsme vzpomenuli 90. výročí narození herce a zpěváka Jiřího Suchého a v neposlední řadě dne 26. 10. malíře a grafika, kněždubského rodáka Jožu Úprku, který by oslavil 160. výročí narození. V tomto výčtu jubileí nelze opomenout 230. výročí úmrtí rakouského hudebního skladatele Wolfganga Amadea Mozarta (5. 12.) a 150. výročí úmrtí malíře a grafika Josefa Mánese (9. 12.). Nyní však již zpět k naší škole.

K výuce ve školním roce 2021/2022 bylo do hudebního oboru přijato 23 žáků a 28 žáků do oboru výtvarného. V Dubňanech tedy aktuálně máme 100 žáků v hudebním a 47 ve výtvarném oboru. K přípravné výuce zobcové flétny pro děti z obou mateřských škol v Dubňanech bylo letos přijato celkem 6 dětí. Od začátku příštího školního roku navíc plánujeme po mnoha letech znovuotevření tanečního oboru, jehož výuka by po několika technologických úpravách měla probíhat v koncertním sále v budově Základní umělecké školy v Dubňanech. Iva Karageorgieva, pedagožka vyučující na naší škole sólový zpěv, zde v září založila pěvecký sbor určený všem zájemcům z řad žáků školy. Poprvé se bude sbor prezentovat na vítání občánků v Dubňanech začátkem roku 2022.

Ve školním roce 2019/2020 se žáci a učitelé naší školy účastnili, nebo se škola přímo podílela na organizaci 68 kulturních akcí v regionu. Ve školním roce 2020/2021 se díky protipandemickým opatřením tento počet bohužel snížil na pouhých 6 akcí. Jedinou prezentací žáků a učitelů hudebního oboru se tak stalo 10 online koncertů prezentovaných na YouTube kanále naší školy. Jelikož si tato videa našla celou řadu svých příznivců, nechceme nově vzniklou tradici online koncertů ukončit, ale naopak rozvíjet a dát možnost mladým talentovaným dětem předvést své výkony široké veřejnosti a uchovat je kdykoliv dostupné ke zhlédnutí. Proto spousta natočeného a nepublikovaného materiálu bude spolu s novými nahrávkami ještě v průběhu roku zpracována a použita na výrobu dalších online koncertů.

Na tomto místě s velkým potěšením obvykle jmenuji výčet úspěchů žáků naší školy v soutěžních kláních, bohužel však minulý školní rok nebyly soutěže stále povoleny a můžeme jen doufat, že okolnosti již nyní dovolí, aby všechny ty plánované konečně již proběhly. MŠMT v tomto školním roce vyhlašuje soutěže v kategoriích: sólový a komorní zpěv, sólová hra bicích nástrojů, hra smyčcových souborů a orchestrů, hra na dechové nástroje, hra na cimbál a nakonec kategorie cimbálové muziky.

Závěrečná pozvánka patří všem příznivcům klasické hudby na Dušičkový koncert komorní hudby. Jedná se o společný koncert pedagogů Základní umělecké školy Dubňany Kateřiny Martykánové (varhany, klavír) a Jána Gašpárka (soprán a alt saxofon) a pedagogů Základní umělecké školy Veselí nad Moravou Jaromíra Kučery (housle) a Miroslava Kolacii (housle). Tento jedinečný koncert s virtuózním repertoárem se uskuteční 31. října v 17.30 v kostele svatého Josefa v Dubňanech. Výtěžek ze vstupného bude věnován Mobilnímu hospici sv. Filipa Neri.

Klára Strýčková
ředitelka ZUŠ Dubňany

O aktivitách Kulturního a informačního centra

Poněkud netradiční oslava Dětského dne byla v týdnu od 1. do 5. června připravena v parku na ulici Komenského. Děti si mohly v tomto období projít celkem 15 stanovišť, kde měly plnit úkoly a odpovídat na dotazy týkající se známých večerníčků. Stačilo pouze vzít si s sebou papír a tužku. Pro 35 dětí, které se zúčastnily, byl na KIC připraven za odměnu malý dárek.

Letos podruhé se KIC začátkem června zapojilo do Víkendu památkových domků, objektů lidového stavitelství a malých muzeí. Zájem projevili návštěvníci z okolí i z větší dálky.

Město Dubňany se zapojilo do sbírkové činnosti Diakonie Broumov, která touto cestou pomáhá potřebným lidem nejen v Česku, ale i ve východní Evropě či v Africe. Do poloviny června bylo možno na KIC nosit veškeré oblečení, lůžkoviny, ručníky, utěrky, pokrývky, deky, domácí potřeby, koberce, obuv, kabelky, batohy, hračky, menší elektrospotřebiče, hygienické potřeby, dětské potřeby a další. Poděkování patří všem občanům, kteří výzvu vyslyšeli.

Žáci prvních tříd si 10. června užili sportovní den ve dvoře, když plnili různé úkoly, připraven pro ně byl také pohádkový kvíz.

V rámci Filmového léta navštívil již tradičně koncem června Dubňany Kinematograf bratří Čadíků s nabídkou čtyř českých filmů. Kvůli tornádu se promítly pouze tři, i ty za velmi nízkého zájmu diváků.

V červenci celkem třikrát a jednou v srpnu se četlo ve dvoře pro děti, které se pak ve sklepení seznámily se skřítkem Permoníkem a díky němu i s historií hornictví.

Rodinné tvoření, tzv. dílničky, probíhalo jeden týden v červenci a dva týdny v srpnu za pěkného počasí na dvoře KIC. Rodiče, ale i babičky a jeden dědeček, vyráběli s dětmi skládačky a konvičky z papíru, 3D obrázky z papíru, kreslili nebo lepili obrázky, vyráběli různé sádrové odlitky, které si pak podle fantazie vybarvovali.

Příměstský tábor pořádaný základní školou za podpory města měl ve svém programu celkem tři návštěvy KIC. Ve dnech 20., 22. a 29. července byl pro děti připraven na dvoře sportovní den a také pohádkový a vědomostní kvíz.

V rámci příměstského tábora Centra pro rodinu Knoflíček navštívili 10. srpna jeho účastníci expozici hornictví ve sklepení, kde byli Permoníčkem poučeni o kutání uhlí. Na dvoře se pak četlo a kreslilo.

V úterý 7. září vystoupil v sále kulturního domu za doprovodu cikánské cimbálové kapely Gipsy Way Ensemble známý houslista Pavel Šporcl. Program s názvem Gipsy Fire spojuje velké mistrovství s temperamentem a cikánskou vroucí krví. Muzikanti hráli skladby klasiků, lidové písně, maďarské čardáše a další, jako autor hudby se představil i Pavel Šporcl. Koncert, který se odehrál s více jak ročním zpožděním, se u diváků setkal s nadšeným ohlasem.

Po pauze vynucené koronavirovou epidemií byla 15. září obnovena Kinokavárna v sále KD. Promítán byl český film – příběh čtyř kamarádů ve středním věku s názvem Prvok, Šampón, Tečka a Karel. Asi stovka diváků, tedy převážně divaček, se k filmovému zážitku mohla také občerstvit nějakým dobrým nápojem. Pro říjnové promítání byl vybrán úspěšný film Šarlatán s Ivanem Trojanem

V pátek 24. září navštívily KIC všechny tři třídy žáků 2. tříd základní školy. Prohlídka expozic byla doprovázena výkladem, nahlédnout mohli i do základní umělecké školy.

Ve dnech 4. a 5. října se do „slovácké izby" podívaly děti z Mateřské školy II Ke Koupališti, aby si vyslechly povídání k hodům. Mluvilo se o tradicích, o krojích, zpívání, stavění máje, ale i třeba o tom, co se jedlo.

Pro děti obou mateřských škol vystoupily dopoledne 14. října v sále kulturního domu Brněnské písničkové tetiny. V představení Loutkohraní seznamovaly děti hravou formou s loutkovým divadlem a různými typy loutek. Od bramborových, přes maňásky a plošné loutky až k marionetám.

Ve výstavní síni byla od 1. června až do konce prázdnin výstava k významnému výročí 100. let fungování knihovny v Dubňanech. Začátkem září zahájil dubňanský fotoklub vernisáží již tradiční výstavu fotografií svých členů. Ve středu 6. října proběhla vernisáž výstavy s názvem „Z voňavého polénka". Řezbáři Zdeněk Vizváry, Miroslav Šrutka a Roman Škodík se právem pochlubí, co dovedou jejich šikovné ruce vykouzlit ze dřeva.

KIC obdržel jako dar dvě kompletní šachové hry od Klubu šachistů Dubňany, který bohužel letos v červnu ukončil svoji činnost. Děkujeme.

MÚ

Z městské knihovny

Čtení poezie organizované městskou knihovnou se stává tradicí, letos se konalo už počtvrté. Tentokrát ve venkovních prostorách KIC v sobotu 17. července. Své básničky tady opět prezentovaly Milka Jurkovičová, Naďa Bartošíková a Jarka Synková z Hodonína, která také zazpívala a zahrála na kytaru. Zazněly verše o lásce mezi lidmi, k přírodě, krajině, o touze a snech, o štěstí a radostech i trápení života. Nebyly to jen básně těchto protagonistek, pár z nich bylo od jiných autorů ze sbírky Amatérské poezie. Po rozloučení a poděkování účinkujícím ve formě dárkových balíčků si přítomní slíbili, že se do roka opět společně sejdou.

Letošní léto v knihovně se neslo ve znamení 100. výročí založení knihovny (1. května 1921).

Již 1. června se otevřela ve výstavní síni Kulturního a informačního centra výstava nesoucí název „100 let založení knihovny v Dubňanech“. Jako doprovodný program zde od 16. června až do 28. srpna byly umístěny literární kvízy pro všechny dětské věkové kategorie a také pro dospělé zájemce, nazvané Letní kvízování. Toto se setkalo s velkým ohlasem a vyplněných kvízů se sešlo 122. Ti nejlepší z každé kategorie byli v září odměněni knihou.

Po dobu hlavních prázdnin (1.7. – 31.8.) byla pro děti připravena soutěž „Prázdniny offline aneb Léto s knihou“. Na čtrnácti stanovištích po celých Dubňanech děti plnily úkoly související s knihou, spisovateli či knihovnou. Této výzvy se zúčastnilo pouze 12 dětí, ale všichni odpověděli na 40 položených otázek správně. Proto byl každý z nich odměněn hodnotnou knihou.

A abychom nezapomněli ani na ty nejmenší, pro ně byla vyhlášena výtvarná soutěž: „Příhody pana Ďubňáčka“. Úkolem dětí bylo nakreslit obálku knihy, kde hlavním hrdinou je právě pan Ďubňáček. Do této soutěže přispělo pět dětí a všechny dostaly pěknou knihou.

Ale největší zájem i účast byla na prázdninovém čtení a vyprávění „Povídám, povídám pohádku“. Vždy každou středu v období 14.7 – 4. 8. dopoledne pod pergolou na dvoře KIC. Ke čtení byly připraveny knihy Václava Čtvrtka, od jehož narození v dubnu uplynulo 110 let. A proto i o něm a jeho životě se děti něco málo dozvěděly. Na závěr čtení si děti vždy prohlédly výstavu a vyplnily pohádkový kvíz. Z nich potom v září bylo vylosováno 12 dětí, které dostaly knihu. Dvakrát se čtení zúčastnily i děti z Knoflíčku, kterým se to tak líbilo, že týden po skončení čtení znovu přišly a paní Svorová

z KIC se jich ujala a připravila pro ně vedle čtení i zajímavou prohlídku stávajících expozic, spojenou se soutěžemi. Za účast dostaly děti do Knoflíčku několik pohádkových knih a leporel.

Na přelomu června a července proběhla v knihovně revize knih, která se koná jednou za pět let. Podle evidenčních podkladů bylo zkontrolováno 21 863 svazků, z toho přímo na regálech 18 759 knih a 3 088 půjčených knih. Nezvěstných knih bylo 16.

První zářijovou sobotu si Kulturní a informační centrum ve spolupráci s knihovnou připravilo Povídání nad knihou Harry Potter. Celou akci si vytvořila čtenářka Natálie Žurovcová, včetně rekvizit a kvízů. Smutné je, že nepřišel nikdo mimo rodinných příslušníků pracovnic knihovny a KIC.

Na konci září navštívili knihovnu žáci druhých tříd. Seznámili se se systémem půjčování a uspořádání knih. Na závěr byli pasováni na čtenáře. Dostali čtenářský průkaz na rok zdarma, upomínkový odznak a svou První knížku z knihovny. Knihovnu také navštívily děti z prvních tříd, které byly ochuzeny o návštěvu, když chodily do mateřské školy. Formou pohádky se seznámily s knihovnou a domluvili jsme se, že až se naučí číst, tak přijdou znovu a budou také pasováni na čtenáře.

12. října navštívila knihovnu paní spisovatelka Martina Bittnerová se svou besedou o Boženě Němcové. Vzhledem k epidemiologickým opatřením musela přednášku žákům 7. a 8. tříd přednést v budově základní školy, což vůbec nevadilo a děti se zábavnou formou dozvěděly vše o životě a díle této naší spisovatelky.

Výročí skladatele Ludvíka Podéště

V letošním roce si připomínáme 100. výročí narození významného dubňanského rodáka Ludvíka Podéště (19. 12. 1921).

Po absolvování obecní školy v Dubňanech studoval nejprve na gymnáziu v Kyjově (maturoval roku 1940), kde zpíval ve sboru, hrál na klavír a kontrabas v amatérských tanečních orchestrech a pokoušel se o první vlastní kompozice. Po maturitě pokračoval krátce na obchodní akademii v Hodoníně a na Ústavu moderních řečí v Brně. Roku 1941 vstoupil na brněnskou konzervatoř, kde byl žákem Jaroslava Kvapila (absolvoval roku 1948). V době okupace byl totálně nasazen v dole v Dubňanech (1942), u firmy Baťa ve Zlíně (1943) a v dolech v Ratíškovicích. Mezi léty 1947-1951 pracoval jako referent hudebního vysílání Československého rozhlasu v Brně. Souběžně studoval v letech 1945-1949 hudební vědu na brněnské Masarykově univerzitě.

Hudbu pro film začal psát již v roce 1948. Sám říkal, že to byly jen pokusy a omyly. V té době měl již za sebou řadu hudebních opusů a také byl sbormistrem mládežnického souboru Radost

v Brně. Skládal v podstatě zcela živelně a v reflexích skladby pro klavír, také komorního charakteru. Před rokem 1950 měl též zkušenosti se skladatelskou prací na věcech orchestrálních a pustil se i do operet, kterých složil pět (např. Slepice a kostelník), dvou oper (např. Hrátky s čertem) a scénické hudby. Tyto zkušenosti ve spojitosti s nepochybným talentem jej přivedly i vzhledem k jeho mládí a jisté netrpělivosti k tomu, že se pustil i do hudby k filmům. V roce 1952 složil kompletní hudební část k filmu „Zítra se bude tančit všude". Film měl velký úspěch. Melodie z tohoto a dalších následujících filmů měly jasnou a charakteristickou náladu plnou životního optimismu a energie mládí. Z velkého rozsahu filmové hudby stojí za připomenutí film Florenc, Advent, Florián, Tři chlapi v chalupě nebo film Objížďka a další.

V letech 1953-1956 byl uměleckým vedoucím Armádního uměleckého souboru Víta Nejedlého. 1958-1961 byl zaměstnán jako vedoucí hudebního vysílání Československé televize v Praze. Po roce 1961 se věnoval již jen výhradně kompoziční činnosti ve svobodném povolání. Ludvík Podéšť složil kromě filmové hudby k více jak dvacítce filmů též 16 orchestrálních skladeb a 13 skladeb vokálních. Vedle kompoziční činnosti byl také dirigentem a publicistou.

Na konci šedesátých let působil se svojí ženou, lékařkou, v Maroku. Zemřel v Praze 27. 2. 1968 ve věku nedožitých 47 let. Pohřben je v Praze na Vyšehradském hřbitově.

Slavomila Dohnálková
knihovnice

Slyším, tedy čtu ...

Paní Jana Ilčíková je od roku 2012 ředitelkou mateřské školy a jak sama tvrdí, její práce je i její srdeční záležitostí. Ve volném čase si udělá prostor i na svoje záliby, mezi které patří načítání audioknih pro nevidomé a těžce zrakově postižené. Poprosili jsme paní ředitelku o krátký rozhovor do našeho zpravodaje s cílem přiblížit Vám tuto zajímavou a velmi užitečnou činnost.

Co Vás k načítání audioknih přivedlo?

Všechny tři naše dcery jsou už dospělé a tak mně zbývá dost času konečně i pro sebe.

Po padesátce jsem si řekla, že budu dělat víc věcí, které mě opravdu baví. Zahrádka to není, ale máme doma velkou knihovnu. Odmalička jsem ráda četla a tak jsem spojila příjemné s užitečným.

Knížky, které mám, ráda načítám, aby přinesly radost i jiným. A mám ještě jeden důvod. Naše mamka se deset let starala o těžce nemocného tatínka a přitom také vážně onkologicky onemocněla, nakonec přišla o jedno oko. Od ní vím, jak je to těžké, když je člověk zrakově postižený. Tak čtu i z vděčnosti za to, že se mamce zrak úplně neztratil.

Jak jste se o možnosti načítat knihy dověděla a o jaký projekt jde?

V jedněch novinách jsem četla o nadačním fondu Lumen Christi, který vznikl před 30 lety.

Věnuje se mimo jiné nahrávání zvukových knih (zvuková knihovna fondu obsahuje světovou beletrii, pohádky, poezii i novinky křesťanských nakladatelství) a časopisů. Nahrávky načítají profesionálové, herci, ale i dobrovolníci v domácím prostředí. Fond je pak posílá nevidomým a zrakově postiženým klientům poštou na USB nosičích ve speciálních pouzdrech, jsou pro ně k poslechu i na webu www.lumenchristi,cz.

Zaujalo mě to, tak jsem do fondu napsala, že bych se chtěla zapojit do týmu dobrovolníků.

Jak probíhal proces před načtením knihy?

Komunikace s pracovníkem fondu probíhala elektronicky, napsala jsem seznam asi 15 mých oblíbených knih, které bych ráda načetla, a dohodli jsme se na titulech, o které měli zájem. Zaslali mi tablet s nahrávacím programem a sluchátka s mikrofonem. Krátké zaškolení proběhlo kvůli covidu jen po telefonu. Moc mi pomohl manžel, protože nejsem příliš technicky zdatná. Využila jsem nějaké zkušenosti ze školky, kde zpracovávám videa. Po načtení knížky jsem pak vše zaslala fondu zpět k dalšímu zpracování.

Jak probíhá a jak dlouho trvá samotné nahrávání audioknihy?

Nejdřív si přečtu kus textu „nanečisto" a pak hned nahrávám. Přemazávám různé nedokonalosti, ať už jde o rušivé vlivy zvenčí, moje přeřeky, neodpovídající intonaci apod. Výsledná nahrávka jedné knihy je dlouhá zhruba pět, deset až dvacet hodin, ale její pořízení zabere přibližně trojnásobek tohoto času.

Kolik knih jste již tímto způsobem namluvila?

Moje první načtená kniha byla od oblíbeného kněze, biologa, pedagoga a spisovatele Marka Orko Váchy „Nevyžádané rady mládeži."

Další od Veroniky Williams o hnutí Modlitby matek, které mnoho let působí i u nás v Dubňanech a právě teď načítám knížku „Až k prolití krve."

Znala jsem osobně vzácného lékaře a kněze Ladislava Kubíčka, který byl brutálně zavražděn r. 2004 dvěma mladými kluky, kteří se vloupali na faru v Třebenicích. Po smrti tohoto mimořádného člověka vyzvala MUDr. Svatošová všechny, kdo jej znali, aby se podělili o svou osobní zkušenost s ním. Tak vznikla knížka, kterou právě načítám. Je v ní i můj osobní příběh a bez zajímavosti jistě není, že P. Kubíček měl před lety přednášku i u nás v Dubňanech.

Kde jsou knihy k dispozici?

Z důvodu autorských práv zvuková knihovna nemůže poskytovat své nahrávky komukoli, ale pouze nevidomým a lidem s vážným zrakovým handicapem.

Mezi klienty přibývá seniorů, kterým zrak zeslábl až ve vyšším věku v důsledku šedého nebo zeleného zákalu nebo třeba i zcela oslepli například následkem cukrovky. V současné době je tedy z asi osmi set zájemců, kteří služby zvukové knihovny pravidelně využívají, většina v seniorském věku.

Co má potencionální zájemce o tuto činnost udělat, aby se mohl podílet na této záslužné činnosti?

Kontaktovat nadační fond na emailové adrese: fond@lumenchristi.cz, nebo na tel.: 608 526 105. Odměnou dobrovolníkům je vědomí, že udělali něco prospěšného. A pokud by někdo z našich zrakově postižených spoluobčanů chtěl využít služby zvukové knihovny, může fond kontaktovat na stejné adrese.

Děkujeme za rozhovor.

Známé osobnosti Dubňan

Bořivoj INDRA

narozen 21. 11. 1931 v Dubňanech, zemřel 4. 10. 2010 v Praze, emeritní ředitel archivu Praha

Dlouholetý ředitel Státního oblastního archivu v Praze byl absolventem oboru historie na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Od roku 1955 pracoval na Archivním oddělení Krajské správy Ministerstva vnitra v Praze, roku 1966 přešel do SOA, kde byl v letech 1975 až 2001 ředitelem.

K jeho životnímu jubileu psala v roce 2001 archivářka Mgr. Dana Perutková mimo jiné toto:

"Bořivoj Indra pracoval postupně jako referent pro podnikové archivy, okresní archivy a pro evidenci Jednotného archivního fondu. Kromě rozsáhlé odborné činnosti zahrnující všechny oblasti archivnictví nemohl se – jak ostatně příslušelo archivářům jeho generace – od počátků své pracovní kariéry vyhýbat ani činnostem průvodním, málo populárním, leč nezbytně nutným. Zahrnovaly mimo jiné donášku uhlí k otopu kanceláří a pořádaček, stěhování archiválií v krosnách na zádech, stavění regálů a mnoho podobných prací. S těmito „náročnými úkoly" mu pomáhala zdatně se vyrovnat pověstná fyzická kondice aktivního sportovce. Manuální práci se nevyhýbal ani v době pozdější, kdy se již jako ředitel archivu aktivně zapojoval do všech činností, které souvisely s uchováním archiválií, neboť archiválie a jejich ochrana stály vždy v popředí jeho zájmu. Přirozená autorita, podepřená potřebnou odbornou úrovní, mu dala předpoklady vést ústav ve složitých podmínkách prostorových a za přispění osobních vlastností z něj učinit pracoviště s přátelskou, neformální atmosférou, které i ve skromných podmínkách plnilo úkoly a činnosti nad rámec pracovních povinností."

Rozsáhle publikoval a přednášel o systému a organizaci archivů v zahraničí a archivním zákonodárství, byl autorem řady publikací o výstavbě archivních budov v ČR i jinde a spoluautorem řady výstav. Mimo jiné Velká francouzská revoluce a České země, Casanova v Čechách nebo Albrecht z Valdštejna a jeho doba. Pracoval jako šéfredaktor Sborníku archivních prací či Středočeského sborníku historického, bohaté znalosti a zkušenosti využíval i jako soudní znalec pro posuzování a oceňování archiválií. Vedle odborné publikační činnosti vydal také několik úspěšných turistických průvodců v nakladatelství „Freytag a Berndt", čímž zúročil i jeden ze svých četných koníčků – turistiku a cestování.

Bořivoj Indra, kromě výše uvedeného také vzpomínaný jako „znalec vína a všeho kolem něj, nezměrný životní optimista a sportovní nadšenec", pracoval, publikoval i přednášel až do téměř posledních dnů svého života.

Neděle jako malovaná ...

... dalo by se říci o té s datem 19. září na Kulturním a informačním centru, kde proběhl již tradiční kurz olejomalby metodou Boba Rosse. Bývá zvykem, že se pořádá dvakrát do roka, na jaro a na podzim, ale letos kvůli covidovým opatřením nebylo možné na jaře tento kurz uspořádat.

Všechny účastníky, tedy spíše účastnice, protože se do kurzu přihlásily pouze ženy, provedl krok za krokem certifikovaný instruktor této metody, pan Pavel Michalica. Malování začalo v devět hodin ráno a na výběr byly dva motivy. Motiv budky s ptáčky a motiv muškátů. Tentokráte, na celé čáře, vyhrál motiv s ptáčky. Jen jedna z účastnic si vybrala květinový motiv.

Kurz se nesl v příjemné přátelské atmosféře, ale na nějaké klábosení, vzhledem k času, který byl na malování vyhrazen, nebyl čas. Olejovými barvami provoněná místnost ožila rozmalovanými plátny, ale i sem tam barvou ve vlasech, či na oblečení. Soustředění a napětí by se dalo krájet, ale nakonec všichni dokázali vytvořit nádherný obraz, ze kterého měli obrovskou radost, a s pýchou si jej odnášeli domů, aby se oprávněně pochválili svým dílem.

Následující jaro by se mělo uskutečnit další setkání zájemců o tento způsob malby a předjednané motivy budou zřejmě zvířátka (sova) a krajinka (moře a slunce).V případě zájmu se neváhejte obrátit na pracovnice KIC Dubňany.

Těšíme se na Vás.

Jubileum malíře Ing. Jana Hladkého

90. narozeniny s datem narození 27. 7. 1931. Přesně takové významné životní jubileum slaví v tomto roce rodák z Dubňan, akademický malíř, pedagog, harmonikář, milovník dobrého vína i slivovice, inženýr Jan Hladký. U této příležitosti jsme ho s malou gratulací navštívili a poprosili o rozhovor do našeho zpravodaje.

Pan Hladký se narodil 27. 7. 1931 v Dubňanech Jarohněvicích, jedním dechem dodává, že jeho tatínek na Jiříkovsku, zaniklé vsi u Dubňan. Tato místa velmi rád vzpomíná a chlubí se tím, že je Dubňák, žijící a tvořící v Uherském Hradišti, kde má i svůj ateliér.

V roce 1951 vystudoval Gymnázium v Hodoníně, poté čtyři vysoké školy. V roce 1956 Vojenskou technickou akademii Brno, v roce 1965 Univerzitu 17. listopadu Praha, v roce 1969 VUT Brno – soudního inženýra a v roce 1972 VUT Brno – Pedagogiku. Jako mladý inženýr oboru stavba letadel se usadil v Kunovicích a Uherském Hradišti, kde jako vývojový konstruktér pracoval v Letu Kunovice, dále pak pokračoval na Střední průmyslové škole letecké v Uherském Hradišti, kde vyučoval stavbu letadel. Tam působil asi 26 roků, pak přešel do Železáren Veselí nad Moravou a posléze Aerotechniku Kunovice. V té době byl přijat do Svazu výtvarných umělců, protože své lásce – malování se věnoval od svých deseti let.

Je samoukem, a jak sám říká: „Vysoká škola umělecká dá adeptům jen základ kumštu. Naučí je různé technologie, postupy, zkráceně řečeno - umět držet štětec v ruce. Vše ostatní je pak už jen na vlastní píli a cílevědomosti každého jednotlivého

umělce. Na jeho pracovitosti, mnohých zklamání, neúspěchů, pochval, kritik, neuznání, závisti ale i přátelského povzbuzení. Základní podstatou malířství je vztah k přírodě, k lidem a k prostým věcem, které nás obklopují. Není rozhodující titul akademický malíř, vždyť řada světových umělců akademii ani neviděli, a přesto jsou vzorem. Malířství je otázkou citu. Obraz musí člověka zaujmout, pohltit, dát mu něco ze sebe a hlavně pohladit ho po duši. To je ten pravý kumšt a poslání umělců."

Jako kumštýř, který dokáže zachytit mizející krásu zapomenutých koutů Slovácka a precizně zvládne prakticky jakoukoliv výtvarnou techniku, je známý už dlouhá léta. Poslední roky si však našel nový koníček. Zcela jej pohltila hra na harmoniku. V jeho zkušebně leží 8 krásných kousků pečlivě překrytých a s láskou opečovávaných harmonik, které s úsměvem na rtech nazývá milenkami. Když je činorodý výtvarník bere do ruky, tak se mu rozsvítí oči a s klávesami se doslova mazlí.

Jeho denní pracovní nasazení by devadesátiletému malíři mohl závidět kdejaký padesátník. „Každý den vstávám před pátou hodinou, do desíti maluji a pak jdu cvičit hru na harmoniku. Po obědě si trošku zdřímnu a pracuji do osmi hodin do večera. S manželkou si rádi otevřeme vínečko, posedíme na zahradě. Na televizi se nedívám vůbec. Chodím brzy spát, protože časně ráno vstávám. Neumím zahálet. Nejsem člověk, který by dokázal proflákat čas," přiznává Hladký, který začal také pilovat svou francouzštinu. Před více než půlstoletím z ní složil státnici, ale dnes se mu zdá, že začal slovíčka zapomínat.

„Někdo říká, malířství je umění, hudba je umění, já říkám, že umění je žít a prožít si každou chvíli," zdůrazňuje své osudové krédo s tím, že má životní štěstí i v kruhu rodinném. „Důležité je mít doma zázemí. Má žena má pro mne, mé koníčky a práci velké pochopení," uzavírá malíř.

Od pana Hladkého jsme odjížděli s úsměvem ve tváři. Tak činorodého, pokorného člověka s neuvěřitelným životním elánem a zkušenostmi, jsme dlouho nepotkali. S radostí jsme přijali nabídku výstavy jeho obrazů, která se po dohodě uskuteční od 14. listopadu do 18. prosince v našem Kulturním a informačním centru. Věk je jen číslo a nastavení naší mysli. K dlouhověkosti malíře Jana Hladkého jistě přispívá i láska k jeho práci, radost z tvoření a umění užít si každičký den.

Vše nejlepší mistře.

Rozhovor s hercem Pavlem Nečasem

Pane Nečasi, jak je to s Vašimi dubňanskými kořeny. Narodil jste se v Hodoníně, žil v Hustopečích. V Dubňanech jste tedy trvale nepobýval?

Měl jsem v Dubňanech babičku s dědou, kteří bydleli na ulici Nádražní kousek od Náleznéh. Celá naše rozvětvená rodina pochází z Dubňan, nejen rod Nečasů, ale také Svobodů, Goldschmiedů, Havelků a Macků. Babička s dědou zde žili trvale. Úplnou náhodou jsem se narodil v Hodoníně, protože v Hustopečích, kde jsme bydleli, v porodnici malovali. Do Dubňan jsme jezdili často, jeden týden jsme trávili u babičky v Brně a druhý v Dubňanech. Tady jsme to milovali, protože oni měli takové to klasické hospodářství, byla tam šopa a stodola, ve které byla spousta věcí. Děda měl kola, pod horů vinohrad, kam se jezdilo. Babička měla králíky, kachny, slepice, maliny, jablka, prostě všechno možné. Byla tam „seknička“, kde děda „sedijů a kůřijů“, měl tam i dílničku. Vedle byly slepice, kachny, bylo prase, to se zabíjelo každý rok a byla to velká akce. Scházeli jsme se tam vždy celá rodina, i ti dubňanští, bratranec, sestřenice, strýc, teta a bylo to vždycky hodně veselé. Vzpomínám na to s velkou láskou a melancholií. Když byla potřeba, hlídala mě jedna nebo druhá babička. A tak jsme třeba s bratrancem jezdili na těch pověstných kárkách. Všude byl tenkrát ještě písek, scházely silnice ... Prostě mám na to moc hezké vzpomínky. Zavzpomínám si vždycky, když jedu přes Dubňany okolo toho místa, kde už stojí jiný nový dům. K Dubňanům mám velký upřímný vztah.

To se hezky poslouchá. Měl jste tu kamarády? Co jste podnikali, například po okolí? Jsou tu rybníky, les ...

Chodili jsme se pořád koupat na Nálezné, i když tam byl žabinec. Do okolního lesa jsme samozřejmě chodili na houby a taky tajně kouřit. Kamarádi byli nejen z rodiny, ale po těch letech si už nevzpomenu.

Žije ještě někdo z Nečasů, máte tady příbuzenstvo?

Z Nečasů už žije jen moje sestřenice v Hodoníně. V Dubňanech z přímé rodiny už nikdo.

A pan učitel Olin Nečas, to byl bratranec, nebo už spíše strýc?

Olin Nečas byl můj strýc, bratr mého otce. Zahynul v osmdesátých letech, kdy ho srazilo auto.

Kdy jste byl u nás naposledy? Víte, jak se to tady změnilo, jak to v Dubňanech vypadá?

Naposledy jsem se zúčastnil pohřbu svého předčasně zemřelého bratrance asi před dvěma či třemi lety. Na hřbitově jsem pak byl všechny pozdravit.

Takže jste v obraze. A co ten Váš moravský původ? Už jste dlouho Pražákem, stále to pociťujete, zůstává to v člověku?

Samozřejmě. Pociťuji to kdykoli jedu po D1, přijedu za Brno a uvidím Pálavu, vinohrady a pole, zahrady a klasické moravské domky. Oceňuji tradice, které se se tu drží a vzpomínám na dubňanské hody. Přes svoji druhou babičku jsem vnímal kyjovský kroj a celou tu kulturu. Když přijedu na Jižní Moravu, srdíčko se mi rozklepe a po těle rozlije teplo.

Vy jste chtěl být hercem asi odmalička. Neumím si to dost dobře představit, že už třeba v desíti jste měl jasno. Bylo to úplně tak přímočaré?

Ano, bylo to tak. Měl jsem k tomu blízko, vnitřně jsem to cítil. Byl jsem takový ten školní bavič a šašek. Všimla si mně jedna učitelka v Hustopečích, paní Grůzová. A podobně jako Kvida ve filmu Petra Nikolaeva Báječná léta pod psa, mě paní učitelka začala učit básničky, protáhla mně během čtyř let s velkým úspěchem po recitačních soutěžích od okresního po celostátní formát. Od sedmi let mi bylo jasno, že nic jiného dělat nechci a nebudu.

Měl jste podporu rodičů?

Ano, to měl.

Vy jste od Brna prošel pár moravskými scénami, Olomouc, Ostrava, Uherské Hradiště. Vzpomínáte na ně rád? Jaké je to pro herce, je to potřebné nebo dobré, když si projde víc divadel? Vzpomínáte jenom v dobrém? Nebo bez něčeho byste se minul?

Olomouc byla pro mě trochu složitější a moc se mně tam nelíbilo, protože jsem nechtěl jít z Brna, kde jsem studoval konzervatoř. Po vojně jsem se díky kamarádovi Radku Balašovi dostal na rok a půl do Hradiště, kde on měl možnost dělat muzikály. Hodně rád a pozitivně vzpomínám na Ostravu, kde jsem strávil sedm roků. Mám Moravu projetou odshora dolů. A jestli je to potřeba? Nevím. Někdo říká, že se herec musí vyhrát na oblastních scénách a potom se teprve dostat na větších měst. Já to tak nevnímám, jsem spokojený, jak to život zařídil.

Seznam Vašich postav je pěkný a úctyhodný. Velkou roli pro Vás asi hrálo angažmá v divadlech Na Fidlovačce a na Vinohradech.

Pěkné role přišly už v Hradišti a potom v Ostravě, kde bylo moc práce a hrál jsem hodně krásných věcí. Přes roli Perčika ve světoznámém muzikálu Šumař na střeše jsem se pak dostal do Prahy, když se otevírala Fidlovačka. A už jsem tam zůstal.

Co Vaše televizní role? Co si budeme povídat, vy jste taková výrazná postava, vizuálně i hlasově. Myslíte, že Vás to pro něco předurčuje, nebo naopak omezuje? Jak to vidíte?

Tohle je herecká disciplína, kterou má každý herec rád, protože je to zajímavá práce. I já televizní natáčení velmi kvituju a přijímám.

Co víc vyhovuje Vašemu naturelu, dramatické role? Humor je Vám určitě také blízký.

Doufám, že je. Člověk je po všech těch letech těmi různými disciplínami už nějak vybavený, nedělám rozdíl mezi komickou a vážnou roli. Prostě k tomu přistupuju jako k úkolu a k práci a snažím se ji udělat co nejlépe.

V jaké roli jste se cítil nejlépe, nebo na co hodně rád vzpomínáte doteď?

Těch je hodně. Takové ty krásné role, to byla například Cesta dlouhého dne do noci Eugena O´Neilla ještě v Ostravě. Pak divadelní hra Piknik, různé komedie, jako Poprask na laguně … Zasáhla mě hodně Balada pro banditu. Byl jsem se podívat v Koločavě, protože můj děda Nečas sloužil v Niž-

ním Selišti na Zakarpatské Ukrajině jako četník před 2. světovou válkou. Na Fidlovačce toho bylo hodně, Perčik v Šumaři na střeše, Janík v Malovaném na skle, které se hrálo deset let, rolí bylo velké množství, komedie, muzikály, různé psychologické kusy. Po čtyřech letech na Vinohradech jsem šel zpátky na volnou nohu a teď jezdím hlavně s divadelní společností Háta, hraju v Komorním Kalichu, v Liberci. Hostování bylo víc, v Plzni, divadlo na Palmovce …

Máte práce opravdu hodně. Přišel Vám třeba trošku vhod „lockdown", že jste vysadil? Nebo naopak?

Určitě to vhod nepřišlo, protože jsme byli rok a půl doma bez práce, doufám, že už tato doba skončila. Bylo to těžké období a stát nijak nepomohl. Ale zvládli jsme to a teď je spousta práce, snad už natrvalo.

Co televizní práce, na jakou rád vzpomínáte?

Je toho také hodně. Nabízí se třeba Okresní přebor. Ten se vryl do paměti diváků, protože to je téma, které je ve všech vesnicích stejné. Pochopitelně Vinaři, protože to je mému srdci blízké. Natáčelo se na Pálavě, kde jsem se velmi spřátelil s producentem Tomášem Vicanem, který má vinařství pod Mikulovem a vyrábí fantastická vína. Pak různé televizní filmy, inscenace, seriály, šest let jsem byl v Ulici, teď už asi desátý rok v Ordinaci. Dotočili jsme osmidílnou kriminálku, která se jmenuje Duch. To byla pěkná práce. Teď se začíná točit seriál ZOO, což je taková náhražka Slunečné. Práce prostě přichází sinusoidně.

Evidentně si to pokaždé užíváte.

Určitě. Člověk má dobrý pocit, když se práce podaří.

Ale není tady jen práce. Jste veliký golfista. Kdy Vás to chytlo?

Já jsem snad jedním z nejdéle hrajících golfistů v republice. Co se týče herců, tak s Ondřejem Havelkou jsme na špici. Už na konzervatoři jsme s Radkem Balašem obdivovali anglickou kulturu, muziku a způsob života. Začínali jsme na konzervatoři v Brně v parku Lužánky. V roce 1984 jsme si našli na Vysočině golfové hřiště Svratka a mě to strašně chytlo. Neustále jsem se s tím potýkal, není úplně jednoduché se ten švih naučit. Od těch devadesátých let jsem se tomu začal v Ostravě věnovat intenzivně, tak teď už to hraju sedmatřicátým rokem. Založili jsme s kolegou a kamarádem Davidem Suchařípou spolek, který se jmenuje Golf Circus, a jeho prostřednictvím se snažíme tuto nádhernou hru zpopularizovat mezi lidmi. V roce 2016 jsme odehráli za 80 dní všech 105 hřišť v republice a dostali jsme se tím do české knihy rekordů. Povedlo se mně ke golfu přitáhnout spoustu lidí, nejenom z herecké branže.

Co dalšího Vás baví, co vůbec ještě zvládáte při Vaší vytíženosti?

Otec nás tři bratry vedl odmala ke sportu, dělali jsme je snad všechny. Začínali jsme tenisem, lyžovali, bratr mě přivedl k lezení, protože Pálava byla přes kopec. Zkoušel jsem i koně, jak parkury, tak dostihy, ale pochopitelně nikdy ne závodně. Zásadním sportem byl hokej, ve dvanácti jsem hrál za Břeclav. Po seriálu Poslední sezóna, kde jsem také hrál, založil Martin Dejdar hokejový tým HC Olymp, který pořádá různé exhibice a tímto sbírá peníze na charitu. Teď se hrálo v Břeclavi na podporu Hrušek s jejich týmem a vybralo se milion a čtvrt na výstavbu nové školky po tornádu. Mrzí mě, že jsem se této akce nemohl zúčastnit. Věnoval jsem se také fotbalu a teď hraji za Real

Top Praha, který je složený z bývalých fotbalistů, hokejistů, hereckých osobností a dalších lidí různých profesí. Za 15 let existence vydělal 30 milionů na charitativní účely.

Působíte jako aktivní a akční člověk. Máte vůbec nějaké klidnější aktivity, vezmete třeba knížku do ruky? Poslechnete si muziku, podíváte na film?

Na film se podívám rád, při tom si odpočinu. Ale vzhledem k tomu, že celý rok čtu nějaké scénáře, tak knížky čtu hlavně na dovolené. Mám rád Simmela. Toho můžu číst pořád dokola.

Co Vaši potomci, půjde někdo ve Vašich šlépějích? Mladší syn. Rýsuje se tam něco.

Ten mladší je komediant, ale těžko říct, co život přinese.

Zkusíme pár rychlých otázek?

Pojďme na to.

Divadlo nebo film?

Obojí.

Nejoblíbenější knížka?

Asi Simmel.

Vaříte? A co nejradši?

Ano a je toho víc. Co mě opravdu baví, je recept na slovenskou kapustnicu, tu vařím hodně rád. Běžně vařené zelňačky se s ní nedají srovnat.

Nejoblíbenější jídlo?

Nemám nejoblíbenější jídlo, jím v podstatě všechno. Mám rád pikantnější věci s masem. Jím prostě rád.

Není nad upřímnost. Škvarky nebo suši?

Obojí, speciálně škvarky z Dubňan a okolí, třeba Svatobořic-Mistřína. Tam jezdíme na košty pálenek, škvarky mají veliké a zlatavé. Jinde takové nejsou, než v tom našem kraji.

Víno nebo slivovice?

Přidejte k tomu ještě pivo. Všechny tři.

A které to vínko to je, upřednostňujete nějaké?

Skvělá vína jsou od Tomáše Vicana, který se stal vinařem roku 2019. Nechci vyzdvihovat jen jeho, moravská vína se teď dostala hodně vysoko pomocí nových technologií. Spousta vinařů dělá špičková vína, ale nejraději mám ty od Tomáše Vicana. Propaguje 9 200 let starou gruzínskou technologii zvanou kvevri, což je přírodní produkt, bez cukru, bez chemie.

Nejoblíbenější místo v Česku? Praha nebo Brno?

Praha je nádherná město, teď ho dokonce zvolili za nejkrásnější město světa. Brno mám pochopitelně rád, protože jsem tam tak napůl vyrůstal, chodil jsem tam do školy. Ostravu mám rád, má své kouzlo. A samozřejmě Pálava je srdeční záležitost, Dubňany, Hodonínsko. Je toho víc. Mám to tu rád celkově.

Umíte si představit, že byste na staré kolena, až byste polevil ve svých stávajících aktivitách, že byste si pořídil vinařství?

To určitě ne, protože vím, co je to za hroznou dřinu. Měli jsme doma vinohrad a tak vím, co čeho bych šel. Je s tím množství práce a starostí.

Chtěl byste závěrem něco vzkázat do Dubňan?

Myslím si, že moravské tradice, ať už se jedná o folklor, nebo způsob života, jsou prostě odkazem našich předků a je to velmi cenná věc. Já to pochopitelně posuzuji z dálky a nežiji v tom, ale na mě to působí hodně pozitivním dojmem a nabíjí mě to. A tak bych chtěl vzkázat, ať mladí lidé tyto tradice udržují i nadále. Má to určitě cenu.

Děkujeme mnohokrát za rozhovor a čas, který jste nám věnoval.

Rodáci v cizině

... tentokrát pro zpravodaj laskavě napsala z Německa paní Veronika Junk, rozená Krupanská

Dobrý den Dubňany,

byla jsem oslovena napsat článek, jak žijí rodilí dubňáci ve světě. Tak tady je ☺.

Jmenuji se Veronika Junk (rozená Krupanská) rodačka z Dubňan, ve kterých jsem strávila svých prvních 21 let.

Je mi 47 let žiji v Německu, kde mám také svoji rodinu - manžela Ralfa a patnáctiletou dceru Mariell. Do Dubňan se vracím ráda, pokud můžu aspoň jednou za rok.

V Dubňanech mám maminku Anežku, u které se vždy sejdeme se sestrou Sylvií a její rodinou, partnerem Patrikem a synem Mikulášem, kteří bydlí kousek od Brna.

A co mě přivedlo k tomu, že jsem opustila rodné Dubňany? Myslím, že v 21 letech to byla velká zvědavost poznat jinou zemi, naučit se cizí jazyk a poznat jinou kulturu. Moje znalost němčiny byla opravdu základní - absolvovala jsem jeden rok jazykové školy (z dnešního pohledu to považuju za docela odvážné rozhodnutí).

Když jsem autobusem Brno-Frankfurt dorazila na frankfurtské nádraží, západní svět mě doslova okouzlil (ano v roce 1996 byl rozdíl mezi východním a západním blokem ještě výrazný). Čekala na mě německá rodina se třemi malými dětmi, u kterých jsem pracovala jako au-pair. Zpočátku jsme se dorozumívali opravdu rukama nohama, protože jsem jim nerozuměla skoro nic. Byli na mě velmi slušní, laskaví a trpěliví. Jednu vtipnou historku mám. Mojí náplní práce bylo starat se o tři malé děti, vozit je do školky, občas jim něco uvařit, hrát si s nimi, dávat na ně pozor. Carola - matka dětí mi nachystala nějaký pytlík s moukou, kterou jsem měla dětem uvařit. Žádný problém (když víte, co vaříte). Mouku jsem smíchala s mlékem, uplácala placky a osmažila na pánvičce. Všichni jedli - ze slušnosti. Usmažila jsem totiž krupicovou kaši ☺. Zjistila jsem to až večer, když jsem se podívala do slovníku (internet ještě nebyl na světě). Legrační taky bylo, když jsem poprvé vyjela do Frankfurtu. V té době bez navigace, jen s papírovou mapou na vedlejším sedadle ☺.

Začátky nebyly v nové zemi určitě jednoduché. I nějaká slzička mi ukápla, musela jsem ostatním, ale i sobě dokázat, že obstojím a že si svoje místo pod sluncem obhájím. Jako cizinec jsem se musela doslova vypracovat. Musíte se také víc snažit, aby vás vzali mezi sebe. Celému světu Němci připadají chladní, ale není to úplně pravda. Když Vás poznají, tak Vás mezi sebe přijmou – jen jim to trvá delší dobu. Možná je to i tím, že Německá republika je multikulturní země a není jednoduché s tolika různými národnostmi a kulturami žít a tolerovat se. Například moje dcera studuje na gymnáziu a ve třídě má asi šest národností.

Ale abych se vrátila zpátky k mým začátkům. Po roce au-pair jsem se další roky živila různě. Několik let jako pečovatelka dvou starších dam, potom několik let v gastronomii a neminulo mě ani uklízení. Zastesklo se mi i po rodné zemi a na rok jsem se vracela do Prahy, jenomže po určité době jsem zjistila, že nemám jasno, kam patřím.

Tak jsem se zase sbalila a vydala podnikat do Německa - pronajala jsem si malou restauraci, ve které jsem se seznámila s mým nynějším manželem.

Jsem 16 let vdaná, manžel je rodilý Němec a máme spolu 15 letou dceru Mariellku, na kterou jsem od narození mluvila dvěma jazyky, takže rozumí i mluví česky i německy. Naučit svou dceru česky považuju za samozřejmost, nehledě na to,

jak by se domlouvala s českou babičkou a celou českou rodinou.

Po zkušenostech z velkých, středních a malých měst, kde jsem bydlela, žiji s mojí rodinou v malé vesnici s 2000 obyvateli. Tady se cítím konečně doma. Mám tady přátele, kteří jsou převážně Němci a jsou opravdu fajn. Je to kraj moselský, který je známý svými vinicemi a výborným moselským vínem. Každý rok se vedle ve městě Bernkastel pořádá velký festival vína, kde se sejde až 200.000 lidí. Vyhlášený je Ryzlink a opravdu těžko říct, které víno je lepší, jestli to moravské, nebo moselské. Tak jak je obtížné říct, jestli je lepší Česko nebo Německo. To prostě nejde.

Německo se mi stalo druhým domovem, ale do rodných Dubňan se stále ráda vracím a ráda vracet budu (i když v dnešní covidové době těžko něco předvídat).

Co mi českého chybí v Německu? Asi nejvíc ten náš český humor, ten je prostě jedinečný a nedá se s žádným jiným srovnat.

Taky dokážeme z mála vytvořit hodně, a to, například Němci, posledních 60 let nemuseli.

Německý národ je ale zase disciplinovaný a přesný. Jedou podle pravidel a žádná oklika není možná, což je malinká nevýhoda třeba na úřadech ☺. Všechno má svoje výhody a nevýhody.

A co dělám, když se mi přece jen někdy zasteskne po domově? Mám tady moji nejlepší kamarádku Zuzku - Ostravačku, se kterou jsme prošly všechny možné životní vzestupy i pády. Jsme si takovou vzájemnou oporou.

Co bych řekla na závěr? Chtěla bych poděkovat mojí mamince Anežce Krupanské za všechno (mimochodem jít do ciziny byl její nápad). Mami, děkuji a mám tě ráda i na dálku. Vnímám, že jsem pořád na cestě. A co mi dala tato cesta, kterou jsem šla, jdu a půjdu? Životní zkušenosti, nadhled a zjištění, že všude jsou dobří i špatní lidé, hlavně se držet a inspirovat u těch dobrých. No a makat se musí všude že ☺.

S radostí se budu vracet do rodných Dubňan, kde se cítím i po tolika letech trochu doma, takže mám domovy dva ☺

Dubňáci, mějte se krásně!!! Všem přeji, aby našli tu svoji správnou cestu, a když se v Dubňanech potkáme, TOŽ si ráda s váma dám aj ten pohárek dobrého dubňanského vína. Na zdraví!!!

Veronika Junk, rozená Krupanská

Společenská kronika

Vítání nových občánků

Po vynucené roční přestávce uspořádal městský úřad v měsíci září slavnostní obřad vítání občánků. Stalo se tak ve dvou termínech. V sobotu 18. září přivítal rodiče s dětmi starosta města František Tříska a týden nato místostarostka Renata Prokopenková. Nově narozených dětí bylo celkem 24 a popřát jim přišli také žáčci z mateřské školy na sídlišti.

Přejeme dětem i jejich rodičům hodně štěstí, zdraví a vzájemné lásky.

Do pamětní knihy byly zapsány tyto děti:

Stella Fialová
Magdaléna Malá
Sofie Procházková
Niki Němec
Eliška Ševelová
Julie Blahová
David Žurovec
Klára Kalasová
Matěj Vintrlík
Aneta Hartmanová
Jindřich Horák
Martin Kordula
Tomáš Kouřílek
Amálie Rosková
Bořivoj Krupička
Carmen Vaňková
Artur Müller
Anna Prokopenková
Radan Tomčala
Adam Zahrádka
Jakub Příkazský
Sebastian Novotný
Barbora Horníčková
Max Biegun

Rozloučili jsme se s těmito občany

Libor Lorenc	56 let	Františka Svobodová	82 let
Radomír Sedlář	59 let	Jaroslav Dohnálek	86 let
Milan Hejtman	69 let	Pavel Formánek	62 let
Anežka Řehánková	91 let	Anna Mičáková	87 let
Dagmar Kubálková	78 let	Františka Kotásková	74 let
Stanislava Burdová	83 let	Květoslav Fridrich	79 let

Rostislav Bilíček	92 let	Antonín Dubec	71 let
Jaroslava Vašulková	83 let	Martin Žůrek	51 let
Josef Skřítecký	88 let	David Bábíček	41 let
Katarína Kubíčková	45 let	Josef Bravenec	80 let
Josef Lačňák	64 let	Hedvika Najmajerová	93 let
Oldřich Holešinský	77 let	Božena Fatěnová	87 let
Marie Flajsarová	87 let	Rozina Veselá	97 le
Miloš Slezák	63 let	Jaroslav Machálek	73 let
Jan Kotásek	86 let	Eduard Bednařík	55 let

Vzpomínka na Zbyňka Bobra Horáka

Bobra jsem poznal v roce 1980 jako lídra skupiny Stress (Meteor), ve které hrál i můj brácha Pepa. V té době jsem dělal diskotéky, tak jsem s nimi jezdil a hráli jsme 50/50. Po odchodu bráchy na vojnu v září 1982 jsem převzal šéfování kapely. Začátkem listopadu jsem se nepohodl se zvukařem kapely a oznámil jsem, že odcházím a založím si vlastní kapelu. Než jsem stačil zavřít dveře, tak jsem slyšel, jak Bobr říká - já jdu s ním. To byl počátek vzniku kapely Argema. Nechápal jsem, proč to udělal, vždyť Stress byla jeho kapela, sám skládal plno nádherných písniček. Tuto otázku jsem mu položil až letos v květnu a jeho odpověď mě překvapila – „Ty jsi měl přece Vyznání a dovedeš si představit, že by to zpíval někdo jiný než já?" Nedovedl, také jsem měl Barovou zpěvačku, Dávej pozor na normální lidi, Jsem jaký jsem a on nechtěl, abychom my dva šli jako autoři proti sobě. Tak se stalo, že jsme „soupeřili" v jedné kapele. Bobr měl neskutečný talent, skladby skládal velmi lehce, měl úžasný hlas, se kterým uměl dobře pracovat, hlavně v ploužácích. Nezapomenutelné jsou skladby Máma, Slepcova zpověď a mnoho dalších. Spolu jsme složili asi 60 skladeb, on sám dalších víc jak 100. V roce 1989 odešel z Argemy zkusit štěstí do Prahy. Chvíli zpíval se skupinou Pumpa, objevil se i v televizním pořadu Hodina zpěvu. Postupně nahrál a vydal CD Vzpomínky na Argemu. (1997), pak jako duo Bobr-Motýl Vojáci lásky (2000) a Vyznání (2003). V roce 2009 jsem ho přizval do projektu ExARGEMA – Velká Morava, ale po 3 koncertech jsem s ním spolupráci ukončil pro nedodržování smluvených podmínek. V té době již měl problém s různými „démony", takže se stalo, že promarnil nejen svůj úžasný talent, ale nakonec i svůj život. Přesto na něho všichni vzpomínáme rádi a s úctou. Jeho, ale i naše společné skladby nám ho budou stále připomínat. Bobr zemřel 17.7.2021 ve věku pouhých 57 let.

Karel Holomáč
manažer skupiny Argema, nyní ExArgema

Z farnosti

DvoNaF 2021

Název DvoNaF je podle zkratky: „Dvoudenní na faře". Dubňanský DvoNaF bývá s přespáním na farní půdě – jak vypadá historická farní půda po rekonstrukci, můžete vidět na obrázku: její stará trámová vazba vytváří nádherný prostor vhodný nejen pro akce s dětmi a mládeží.

Letos v srpnu jsme DvoNaF pojali trochu jinak a to tak, že děti zůstaly jednu noc a vedoucí a pomocníci organizátorů měli ještě noc navíc. Dětí se zúčastnilo 24, dospělí byli čtyři a mládežníků šest, kteří vzorně a zodpovědně pomáhali s celým programem. Co se týká jídla, bylo jako vždy více než na dva dny, něco přinesli rodiče a ženy z farnosti nám navařily obědy, za což jim patří velké díky.

Jako každý rok, tak i letos byl DvoNaF tématicky zaměřen. Letošní motto: „Pomáhat potřebným a nemocným".

Nejen, že děti soutěžily a získávaly body, ale také si mohly poslechnout příběhy z Bible, které pojednávaly o uzdravení a pomoci bližním. Mohly si také vyzkoušet obvazovou techniku a další možnosti jak pomoci lidem. Během DvoNaFu měl pro děti nachystané pan farář povídání a zamyšlení. Samozřejmě, že nechyběl karneval a návštěva farmy pana Macháčka, která patří k nejvíce oblíbeným aktivitám DvoNaFu. Nemohla chybět stezka odvahy, na tu se děti též pečlivě připravovaly.

Musíme říci, že to byla moc příjemná a trochu i tajemná procházka, byl úplněk a padlo i pár příběhů s napínavou tématikou. Jako ukončení v pondělí večer byl po mši pro děti připraven táborák s opékáním špekáčků, po kterém si rodiče vyzvedli děti. Během celého DvoNaFu nás provázely modlitby a mše svaté v kostele. Úterní dopoledne patřilo úklidu fary a přípravy programu na další ročník DvoNaFu. Na závěr bychom řekly, že tyto dny na faře byly velmi pěkné, nejen, že si děti zasoutěžily, ale také poznaly nové kamarády a měly možnost se i duchovně obohatit. Vytvořily mezi sebou společenství, na kterém mohou stavět přátelství i nadále ve svém životě.

Danka Trachtulcová
a Eva Fiedlerová

Při DvoNaFu spaly děti a mládež na matracích a karimatkách na nedávno zrekonstruované historické půdě fary, která byla upravena právě pro takové účely.

Z Ptačího parku Kosteliska

Hnízdní sezónu v ptačím parku můžeme i v letošním roce považovat za úspěšnou.

Největší radost nám dělali především zástupci brodivých ptáků. V ptačím parku zahnízdil bukač velký, bukáček malý, na jaře jsme opakovaně pozorovali kolpíky bílé a za potravou pravidelně zaletovaly také vzácné volavky stříbřité a červené.

Mokřadní biotopy Kostelisek nesvědčí pouze brodivým ptákům, ale také např. chřástalům. Z nich se v parku nejvíce daří chřástalovi vodnímu, jehož hlas velmi připomíná kvičení prasete. V létě se však objevili i jeho vzácnější a skrytě žijící příbuzní - chřástal malý a chřástal kropenatý.

Na konci léta se mohl návštěvník Jarohněvického rybníku či ptačího parku, setkat s naším nejpestřeji zbarveným ptákem, vlhou pestrou. Před odletem do afrického zimoviště se vlhy shromažďují nejraději v okolí rybníků, kde loví velký hmyz, především vážky a motýly.

bubáček malý

volavka červená v polním rozlivu Ptačí pole

vlhy pestré

Právě okolí Dubňan je oblíbeným shromaždištěm pestře zbarvených vlh, kdy koncem léta můžeme pozorovat hejna čítající vyšší desítky jedinců.

Během prvního říjnového víkendu proběhl v ptačím parku Kosteliska druhý ročník dobrovolnické brigády, kterou pořádala Jihomoravská pobočka České společnosti ornitologické. Vyšlo nám krásné slunečné počasí a v hojné účasti (49 účastníků) se vykonalo spoustu práce, která spočívala především v kosení, hrabání a pálení biomasy.

V rámci brigády se mimo jiné pověsilo několik ptačích budek s dětmi z brněnského přírodovědného kroužku Puštíci.

Ondřej Ryška
Jihomoravská pobočka ČSO

foto: Ondřej Ryška

Vznikající „jedlý lesík“ zkrášlí Jarohněvice

Někteří spoluobčané si už všimli, že se na pozemku vedle cyklostezky Mutěnka něco děje a jsou jistě zvědaví, co tu vzniká. Pokusím se vám tedy představit, o co se Jarohněvicích jedná.

Ve spolupráci s Hankou Antošovu, zakladatelkou Okrašlujícího spolku Dub, jsme představily vedení města plán na novou výsadbu, právě v uvedené lokalitě.

Cílem je vysadit 220 různorodých keřů, které oddělí přilehlou komunikaci, má to být pestrý jedlý, ale i okrasný živý plot. Najdeme zde například rakytníky, muchovníky, lísky, dřišťály, kdoule, ale také krásné zlaté deště, šeříky, jasmíny a kaliny. Do výsadby, která bude v říjnu probíhat, patří také stromy, a jak jinak než stromy ovocné. Do našich podmínek bylo potřeba vybrat odrůdy odolné a nenáročné jabloně, třešně, moruše, hrušně a švestky.

Aby toho nebylo pro budoucí návštěvníky málo, vysadíme také „motýlí louku“ s keři lákajícími motýly. Chodníček, který je již součástí bude zachován a tedy nám tuto „motýlí louku“ rozdělí na dvě části, budete jí tedy projíždět, nebo se touto loukou procházet. Krásná lípa srdčitá bude v jedné části, kde bude vévodit a vítat své návštěvníky a v druhé vytvoříme bosonohou stezku.

Do prostoru směrem od živého plotu povede 30 m dlouhá lanovka pro děti.

A protože si každý rád také odpočine – cyklista rád sesedne z kola, děti si rády sní svačinu u stolu, tak místa, kde bývá příjemný stín, obohatíme o párty stoly. Lavičky ještě přidáme samostatně do dalších určených míst, stojany na kola budou samozřejmostí, stejně jako odpadkové koše. Kolem těchto odpočinkových míst bychom rádi vysadili vonné keře, ale také jedlé keříky, například jostu a rybíz a postupem času kolem vytvořili skalky s trvalými bylinami, hmyzími hotely a čmelíny.

Naším cílem je vytvořit ve spolupráci s městem, zaměstnanci TS Dukos a stavební firmy Kamila Zatloukala místo, kde se nám všem bude líbit, kde najdeme čas k odpočinku, relaxaci, a třeba si nasbíráme ovocné plody, pohrajeme s dětmi, nebo se jen tak sejdeme s přáteli. Místo, kde se projíždějící turista velmi rád zastaví a odpočine si, kde se z informačních tabulí dozví o historii města Dubňan i Jarohněvic. A také, kam by ještě mohl zavítat, aby uviděl a uslyšel víc.

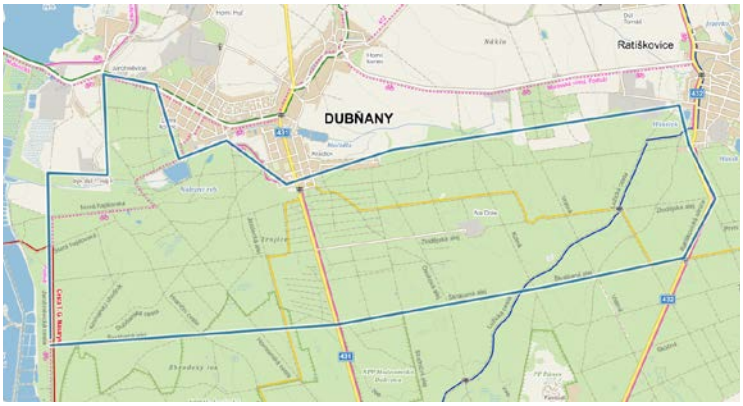
Někteří bystří pozorovatelé a zájemci o to, co se kolem děje ví, že nedaleko právě nově vznikajícího „jedlého lesíku“ v části za Jarohněvickými rybníky vznikl Ptačí park Kosteliska. Je to dlouhodobý projekt, který rozšíří a naváže na místo velmi krásné a zajímavé pro nás všechny, ale také hlavně turisty. Ostatně tento projekt bude představen veřejnosti v sobotu 16. října v 8 hodin u potravin v Jarohněvicích pod názvem „Festival ptactva“.

Děkujeme všem, kteří pomáhají s realizací „jedlého lesíku“ a především městu Dubňany, které financuje tuto akci. Přejeme si, aby všem tady bylo dobře a rádi se sem vraceli.

Držme si palce, ať se rostlinám i stromům dobře daří a za pár let, až svojí korunou vytvoří další příjemný stín pro odpočinek a pro sběr ovoce, ať si můžeme říct, že jsme rádi součástí tohoto místa.

Julie Říhová
a Hanka Antošová
za Okrašlovací spolek Dub

V dubňanském lese se poběží orientační závod

V sobotu 22. ledna 2022 se v lese na jihozápad od Dubňan uskuteční netradiční závod ve štafetách v orientačním běhu nazvaný "Krátký den". Zázemí bude ve sportovním areálu Želva, ale samotný závod bude, navzdory panující zimě, probíhat venku v lese. Celodenní akce začne po desáté hodině, kdy vystartují žákovské kategorie. Od 13 hodin pak bude startovat hlavní kategorie dospělých závodníků.

Přestože je orientační běh především individuální záležitostí, ve Skandinávii, odkud orientační běh pochází, jsou velice oblíbené závody ve štafetách. Právě švédskou Tiomilou a finskou Jukolou se inspirují pořadatelé z SK Brno Žabovřesky. Tyto závody se běhají v noci a běžec se v lese orientuje pomocí mapy, buzoly a také čelovky. Podobně tomu bude i u českého závodu, kdy budou závodníci dobíhat až za tmy. Tomu pomůže také lednový krátký den, který dal závodu jeho jméno.

Miloš Nykodým, reprezentant ČR, razí kontrolu v závodě orientačního běhu.
Foto: Petr Kadeřávek

Celý sportovní den začíná v 10 hodin závody pětičlenných štafet žáků, na které bude navazovat hlavní kategorie. Dospělá štafeta bude mít 7 členů. 4 muži a 3 ženy se budou potýkat s tratí napříč dubňanským lesem. Závod vyvrcholí až kolem 18. hodiny, tedy dávno po západu slunce. Formát závodu je na české poměry velmi netradiční. Obvykle se u nás "orienťácké" štafety běhají jen ve dne a v počtu tří žen nebo tří mužů. I datum závodu je netradiční, mimo hlavní sezónu.

V současné době je připravována speciální mapa pro orientační běh v měřítku 1:10 000. Člověku, který vytváří velmi podrobnou mapu pro orientační běh, se říká v orienťácké hantýrce "mapař". A jestli si do dubňanského lesa vyrazíte na procházku, můžete ho potkat, jak pečlivě prochází každý koutek lesa a zakresluje ho do mapy pro závodníky.

Dalším krokem bude příprava tratí. Závodní trať není v terénu nijak značena, nemusíte se bát, že po závodě zůstanou v lese fáborky. Trať je jen nakreslená na mapě a v lese jsou rozmístěny jen kontrolní body, takzvané kontroly, které musí závodníci v daném pořadí projít. K tomu pomáhá závodníkům buzola a speciální elektronický čip, do kterého se zapíše průchod kontrolou. Po doběhu prvního závodníka vyrazí na trať další člen štafety. Nejrychlejší tým bude králem závodu, pokud bude mít správně oraženy všechny kontroly, jinak je diskvalifikován.

Pořadatelé očekávají okolo 500 závodníků z celé republiky i blízkého okolí - Slovenska, Maďarska, Rakouska nebo Polska. Pokud bude mít formát závodu úspěch, můžeme se i příští rok těšit na velké štafetové závody v Dubňanech.

Veškeré informace o závodě můžete najít na stránkách kratky den@zabiny.club. Po celou dobu závodu bude pro zájemce připravena malá ochutnávka orientačního běhu v podobě bludiště.

Zároveň bychom touto cestou chtěli poděkovat vstřícné radnici, správcům areálu Želva a Lesům ČR.

Jan Drábek
za pořadatele

Příměstský tábor 2021

V polovině července začaly příměstské tábory pro děti z Dubňan. První týden byl, tak jako předchozí roky, věnovaný dětem mladším. Program byl velmi akční a nabitý různorodými činnostmi.

V pondělí jsme tábor započali výrobou vlajek a pokřiků. Každý tým si zvolil jméno. Letošní názvy už v první chvíli naznačily, co by děti letos zajímalo. Tábor se nesl v duchu kamarádství, sportu a ověřování vědomostí. SPORTOVCI, SKVĚLÍ SPRINTEŘI, RYCHLÁ LVÍČATA, ZVÍŘECÍ ŠAMPIONI se přesunuli na Močidla, kde pro ně byla připravená plavba na raftech a také plnění zajímavých úkolů.

Druhý den jsme se sešli na KIC. Stanoviště, kde se poznávaly večerníčkové postavy, také zajímavý kvíz z knihovny byly zdárně zdolány a už jsme se těšili na Rytmohrátky. Hraní na perkuse, známé i méně známe bicí nástroje, tleskání i dupání a jiná rytmická cvičení udělaly velký dojem nejen na děti, ale také na vedoucí. Jakmile program skončil, přesunuli jsme se na Sportcentrum, kde děti hrály kuželky.

Ve středu dopoledne jsme pobývali v prostorách školního klubu. Rozdělili jsme se do skupin a každá skupina si měla za úkol vybrat nějaké povolání – děti se mohly stát např. kuchaři, tanečníky, herci nebo malíři. Každé družstvo obhájilo své povolání a předvedlo ostatním, co si připravilo. Odpoledne jsme se stali hasiči. Prohlídka hasičské zbrojnice, hasičského auta a zdolání sportovních úkolů dovednosti hasiče.

Ve čtvrtek jsme se opět sešli na KIC, kde si pro děti Míša Svorová připravila pohádkový kvíz. Soutěžení nás moc bavilo, a protože jsme šikovní, nechyběla na závěr ani sladká odměna. Stezka za pokladem nesměla chybět ani letos. V lese měly děti nachystanou spoustu úkolů, avšak se všemi si lehce poradily.

Páteční celodenní výlet byl do Permonia v Oslavanech. Týmy plnily úkoly na patnácti atrakcích spojených s tématikou těžby černého uhlí. Nechyběla ani prohlídka těžní věže KUKLA.

Další týden byl pro děti od ukončené 4. třídy. Celý týden byl také nabitý zábavnými činnostmi, sportovními aktivitami, spoustou smíchu a dobré nálady.

Tábor jsme zahájili před budovou druhého stupně základní školy. Dětem byly poskytnuty základní informace, poučení o bezpečnosti a chování po celou dobu konání tábora. Poté nastalo rozdělení dětí

do skupinek, výroba vlajek a pokřiků. Po dokončení těchto činností následovala jejich prezentace před ostatními skupinkami. LENOCHODI, VEVERČATA, VORVANI A KOBLIHOVÝ LID se přesunuli na Mo-

čidla. Bylo opravdu zajímavé sledovat dovádění mládeže na raftech. Suchý nezůstal nikdo, ani některé vedoucí.

Následující den byl, i přes velké horko, naplněn sportovními aktivitami, jako jsou kuželky, štafeta, vybíjená a pétanque. Skupinky proti sobě soutěžily o sladkou cenu. Celé odpoledne jsme hráli strategickou hru Ryby.

Ve středu nás čekal celodenní turistický výlet do Vřesovic. Po nenáročné túře přes hrad Cimburk jsme navštívili spřátelený tábor, kde byly také děti naší školy. Opekli jsme si špekáčky, poseděli jsme u táboráku a vydali se zpět do Dubňan.

Ani tento rok nesměl chybět vědomostní kvíz. Tentokrát byl připraven v Kulturním a informačním centru v Dubňanech. Děti si ověřily své vědomosti v kategoriích zeměpis, příroda, osobnosti aj. Výhrou byla zmrzlinová odměna pro osvěžení. Poté se sportovalo s paní Žůrkovou. Orli a Tygři to neměli vůbec lehké. Úkoly byly náročné na strategii v týmu.

Letošní příměstský tábor starších dětí byl také zakončen celodenním výletem do Permonia v Oslavanech. Originální hra Ztracený permoník, kde hledaly permoníkovy ztracené věci, a nakonec našly i ztraceného permoníka, byla odměněna permoníkovou medailí.

Jako každý rok, tak i letos, nám tyto dva týdny utekly jako voda a my už se moc těšíme na příští rok!

Tímto chceme poděkovat Vodákům Petrov Dubňany a Dobrovolným hasičům Dubňany, že se podíleli ve svém volném čase na programu příměstského tábora.

Tým vedoucích PT 2021

Spolek Šipky opět pomáhal

Tak, jako každý konec prázdnin a začátek září, jsme společně strávili plánováním Benefičního turnaje v elektronických šipkách, který se konal v sobotu 4. 9. opět v prostorách Sportcentra Želva v Dubňanech. I když situace i po více než roce stále nenahrávala volnému pořádání sportovních a kulturních akcí, řekli jsme si, že to riskneme a akci uspořádáme. Vzhledem k tomu že na okrese na začátku léta řádily přírodní živly, rozhodli jsme se poslat peníze z turnaje tímto směrem a podpořit rodiny, které přišly o bydlení.

Turnaj se nesl ve stejném duchu jako předchozí ročníky a nakonec bylo přihlášených 90 startujících ve dvou kategoriích. Těm moc děkujeme za návštěvu, protože právě oni dělají tento turnaj velkým. Nesmím zapomenout ani na všechny naše sponzory z Dubňan ale i blízkého okolí, kteří nás každoročně podporují ať už finančně, nebo věcnými dary do tomboly. Díky Vám všem jsme letos vybrali dalších 40 tisíc korun. Ty jsme rozdělili mezi rodinu Dlabajovu a Bartoníkovu z Mikulčic.

Příští ročník bude už pátý a určitě bude minimálně stejně dobrý a užitečný jako všechny ty předchozí. Budeme se všichni těšit, že se potkáme na Želvě u terčů. A pro ty kdo by nechtěli čekat do příštího roku, můžete nás navštívit na turnajích a zápasech v Hostinci Pod Lipů nebo Restauraci u Pace v Dubňanech. Všechno podstatné o nás najdete na našem webu a facebooku.

Pořadí turnaje 501 DO:
1. Čikl Eda, 2. Sedlář Daniel, 3. Malý Roman, 4. Příkazský Petr, 5. Konečný Michal, Příkaský Tomáš

Pořadí turnaje 501:
1. Malý Roman, 2. Hruboš Radim, 3. Navrátil Tomáš, 4. Novák Miroslav, 5. Müllner Jiří, Bařinka Vladimír

Petr Příkazský
předseda spolku Šipky Dubňany

Sokol zahájil cvičební rok 2021/2022

Jako každý rok i tento jsme cvičební sezónu zahájili tradičním turistickým pochodem kolem Dubňan, který se konal v sobotu 18. září. Trasa i její délka byla přizpůsobena především těm nejmenším členům naší jednoty.

Na start před sokolovnu ráno dorazilo téměř 90 dětí i dospělých, které jsme seznámili s trasou, organizací pochodu a se soutěží o poklad skřítka Sokolíčka, který dětem mimo jiné vzkázal: „Cestou jsem nesl poklad, protože byl těžký, nechtěl jsem jej nechat u cesty. Schoval jsem ho na tajném místě. Děti, musíte poklad najít, cestou všechny úkoly splnit ..."

Poté jsme všichni vyrazili po vyznačené cestě směr Horní huť, kde na nás čekala zábavná stezka na chodníku, další úkol děti plnily na Horní huti, kde našly vtipné hádanky. Velký úspěch mělo například i házení na terč, vytváření domečku pro skřítka nebo papírových vlaštovek. Podle vyznačené cesty a daných úkolů jsme dorazili až na Kamennou bránu v Jarohněvicích, kde na děti čekal poslední úkol a skřítkův schovaný poklad. Občerstvení a zároveň zakončení pochodu bylo v restauraci u Horáků.

Doufáme, že se pochod všem líbil a že tímto jsme odstartovali nový úspěšný cvičební rok bez dalších covidových omezení.

Letos otevíráme nové oddíly jako například jógu pod vedením pana Zaňáta, senior Tai-či nebo míčové hry pro děti ve věku 6 až 12 let a jiné. Rozmanitost cvičení je v naší jednotě opravdu rozsáhlá, proto se neváhejte přidat a přijďte si zasportovat.

Nové členy všech věkových kategorií vítáme i během roku, kdy se můžete bez problémů připojit. Více informací o cvičení a přihláškách naleznete na naší FB stránce Sokol Dubňany.

Těší se na Vás tým Sokola Dubňany. Nazdar.

10. fotbalové prázdniny jsou minulostí

Dne 16. srpna se pro 30 kluků otevřely již po desáté dveře tradičního fotbalového tábora. Jako obvykle se jednalo o 5 denní tábor ve formě příměstského pobytu. Během těchto dnů si kluci mohli zkusit tréninky pod vedením vynikajících zkušených trenérů Tomáše Pochylého, Ing. Michala Horného, Romana Bindera a Jakuba Kuchaře, kterým během jejich trenérských let prošlo několik desítek hráčů. Někteří z nich již pomáhají na kempu, např. dorostenecký hráč Jindřich Žurovec, nebo jsou hráči v jiných věkových kategoriích, někteří dokonce hráči A mužstev. Celý program se uskutečnil v areálu FK Baník Dubňany, který je ideálním prostředím pro pořádání tohoto kempu. Tréninkové jednotky umožňovaly účastníkům nejen osvojit si nové dovednosti, ale zlepšit také své duševní a fyzické schopnosti. Kluci byli rozděleni do tří skupin, nejen podle věku, ale také podle svých fotbalových schopností. Každá skupina měla max. 10 hráčů, což zajišťovalo individuální přístup. Po celou dobu jsme se snažili řídit fair-play a jeho pravidla jsme vštěpovali i klukům. Stereotyp a nudu jsme během našeho kempu rozhodně nezažili, naopak na nás čekal tradičně bohatý program: navštívili jsme JumpStreet v Hodoníně; měli jsme zajištěnou prohlídku stadionu Fastav Zlín, zároveň jsme měli trénink na Vršavě pod vedením tamních trenérů. Volné chvilky jsme si zpříjemnili ve skanzenu Živá voda v Modré.

10. ročník „Fotbalových prázdnin" je úspěšně za námi a já bych chtěla poděkovat všem trenérům za vynikající tréninkovou náplň a celkovou organizaci kempu, která byla na profesionální úrovni. Tito lidé jsou zárukou vysoké kvality a díky nim si náš kemp získal takové jméno, jaké dnes má. Po celou dobu jsme se snažili ukázat, že máme velmi dobré podmínky pro pořádání takových aktivit, že máme dostatek kvalitních a ochotných trenérů a v neposlední řadě, že dokážeme za minimální finanční příspěvek konkurovat daleko nákladnějším fotbalovým kempům v okolí. Zároveň bych se chtěla rozloučit, věřím, že se najdou dobrovolníci, kteří budou v této práci pokračovat a zachovají vysokou úroveň kempu.

S přáním pevného zdraví a mnoha fotbalových i osobních úspěchů se s vámi všemi loučím.

Mgr. Anděla Nedvědíková
organizátorka fotbalových prázdnin

Rok COVID 2021 na FK Baník Dubňany

V posledních letech činovníci a členové našeho oddílu soustředili svůj zájem především na podporu a prezentaci mládežnického fotbalu. Mládež totiž zůstala v předešlých letech v celé ČR na okraji zájmu. To chceme nyní změnit, což se nám a celé fotbalové organizaci FAČR již od roku 2018 daří. Navíc vzrostla v našem městě, díky nové sportovní hale Želva konkurence dalších sportovních odvětví jako jsou florbal, futsal, košíková, kuželky apod. Před cca 8 lety nastal pokles dětí v mládežnických fotbalových týmech. To se následně řetězovou reakcí projevilo při doplňování dorosteneckých a dospěláckých kategorií. Proto jsme museli před několika lety radikálně posunout a změnit priority k přístupu k náborům a výchově fotbalové mládeže.

Jednou z takových akcí pro mládež je již tradiční fotbalový kemp na Baníku (probíhá již více než 10 let). I tento rok se o jeho organizaci postaral tým: Nedvědíková Anděla, Pochylý Tomáš, Horný Michal, Binder Roman, Jindra Žurovec a členové Baníku. Jedná se o týdenní tréninkový pobyt na hřišti Baníku pro ca 30-40 dětí ve fotbalovém duchu. V rámci programu mají děti kromě fotbalu pestrý program, kde navštěvují např. Jumpparky, koupaliště, exkurze na hřiště slavných 1. ligových mužstev a jiné atrakce. I tento ročník 2021 byl velmi podařený a děti si přišly na své. Tato akce se těší každoročně velké oblibě.

Celý kemp byl ukončen fotbalovým turnajem přípravek s názvem TURNAJ přípravek o pohár města Dubňany (2. ročník). Kromě Dubňan se turnaje zúčastnily kvalitní celky z blízkého okolí, jako Hodonín, Kyjov, Ratíškovice, Vacenovice. Na turnaji se 150 hráči a 20 trenéry se Dubňanům dostalo kýženého ocenění, neboť naše starší přípravky předvedly výborný výkon a zaslouženě vybojovaly 1. místo. Mladší přípravky taky zahrály krásně a získaly 2. místo. Díky tomu nám cenné poháry zůstaly v Dubňanech. ☺ Tímto chceme také poděkovat městu za podporu turnaje pro mládež. Tyto investice do mládeže se nám v budoucnu jistě vrátí.

Dále na Baníku 4x ročně před koncem školního roku a na začátku roku pořádáme přímo na hřišti sportovně-náborovou akci pro poslední předškolní ročníky. Do budoucna chceme také oslovovat děti z 1. - 4. ročníků základní školy. Zde se nezaměřujeme přímo na fotbalové dovednosti, ale pořádáme pro děti různé herně-dovednostní soutěže se zaměřením na jejich obratnost. Jednotlivá stanoviště zajišťují členové A+B týmu a naši trenéři, kteří můžou zapůsobit svým příkladem. V téže náborové činnosti se postupně angažují členové výboru na konci školního roku v třídách předškoláků v obou mateřských školách v Dubňanech. To vše přineslo v roce 2019 první dílčí úspěchy. Projevilo se to razantním nárůstem počtu členů přípravky. S tím přišel problém složitější organizace, ale naštěstí jde o problém příjemný. Museli jsme rozšířit trenérský tým přípravky, protože současní trenéři při zvýšeném počtu dětí nezvládali vést kvalitně tréninky. Při počtu více trenérů je možno děti rozdělit do více skupin, popř. pilovat individuálně potřeby jednotlivých hráčů. Takže nyní se nám přípravka rozdělila na nejmladší kopáče „benjamínky" 4-6 let, na mladší přípravku 6-8 let a na starší přípravku 9-10 let. Mládež nám nyní trénují: 6 trenérů přípravky, ml. žáky dva trenéři a dorost také dva trenéři. Jde vesměs o bývalé hráče s trenérskou zkušeností a s příslušnými trenérskými licencemi.

Do kvalitních trenérů u mládeže se vyplatí investovat. Zvláště v dnešní době, kdy lze kvalitní trenéry u mládeže jen velmi těžce udržet (tréninky jsou 3x týdně, o víkendech pak zápasy). Tréninkový proces probíhá v lednu až červnu a pak od srpna do prosince kalendářního roku. Lednové, únorové, březnové a listopadové a prosincové tréninky probíhají většinou v hale. Přes zimu se mládežnické celky zúčastňují zimních halových turnajů.

Sportu Zdar! A fotbalu zvláště ☺

V Dubňanech 27. 8. 2021

Aleš Hartman, administrátor FK Baník Dubňany, z.s.

Soustředění 2021 v basketbalu

Stalo se již tradicí, že na konci prázdnin vyráží dubňanský basketbalový tým na soustředění do Jeseníků, a ani letos tomu nebylo jinak. Do Malé Morávky jsme vyrazili v neděli 22. srpna a v pondělí jsme zahájili tréninkovou přípravu. Děti čekal náročný program, každý den jsme nastartovali tělo ranní rozcvičkou a během. Dopoledne i odpoledne se neslo ve znamení tréninkových jednotek. Děti trénovaly venku, ale i uvnitř, vyzkoušely si cvičení na posilovacích strojích a užily si regeneraci ve vnitřním bazénu. Ne moc vítaným kamarádem se některým dětem staly schody, které taky našly své místo v tréninkovém plánu a byly využity pro frekvenční cvičení. Rozmanitost pohybových aktivit byla tedy opravdu veliká.

Uprostřed týdne jsme se vypravili na obhlídku krásných Priessnitzových lázní v Jeseníku s návštěvou místního balneoparku a minigolfu.

Po celou dobu soustředění běžela soutěž družstev, která se zaměřila na všeobecné znalosti o světě, našem státě a kultuře. Každý večer tak probíhaly různé kvízy, střelba na terč a v neposlední řadě se do soutěže počítaly taky body za úklid pokojů. Vítězové byli po zásluze odměněni, věcnou památku si ale odvezli všichni zúčastnění. V pátek sehrály holky přátelský zápas proti děvčatům z BK Start Ostrava a vedly si výborně. Za celý týden patří dětem pochvala za snahu a odhodlaní na sobě pracovat a zlepšovat se, trénovaly s velkým nasazením. Také děkujeme všem rodičům, kteří se soustředění zúčastnili a věnovali svůj volný čas dětem.

Renáta Prucklová

Basketbalisti na turnaji v Ostravě

O víkendu 11. až 12. září se v Ostravě uskutečnil V. ročník Memoriálu Emila Kurfürsta v basketbale dětí a dospělých. Turnaj dětí se hrál v kategoriích U12 a U11 a byl na něho pozván i tým nejmenších dubňanských nadějí, tzv. „jogurtů".

Jednalo se o velký turnaj s mezinárodní účastí týmů – Basket Ostrava, NH Ostrava, BK Zlín, Tygři Praha, Steel Košice, BC Prievidza, Brandýs nad Labem, Orli Prostějov, NH Basket a další.

Pro naše nejmenší to byl jejich první turnaj v životě a tak jsme tam jeli, jak se říká, otrkat se, nabrat zkušenosti a zjistit, jak na tom jsme. Byli jsme vylosovaní do skupiny U11 „B", kde našimi soupeři byli Basket Ostrava, NH Ostrava „B" a Orli Prostějov. První utkání jsme odehráli proti týmu Basket Ostrava, prohráli jsme 14 : 36.

Druhé utkání proti NH Ostrava „B" mělo až do poločasu podobný průběh jako první zápas. Poločasový výsledek byl 2 : 15, ale o přestávce se děti naladily k fantastickému výkonu a celý zápas otočily a dramatickou koncovku zvládly naprosto dokonale a nakonec jsme slavili výhru 24 : 21. Zaslouženě jsme od publika v hale i od soupeře sklidili uznání.

Třetí zápas se hrál v neděli, soupeřem nám byli Orli Prostějov a tento zápas připomínal hru kočky s myší a Orli nás smetli v poměru 54 : 12. I přes tento výsledek nakonec naše děti obsadily třetí místo ve své skupině i kategorii U11 „B". Což popravdě nikdo z nás nečekal. Obzvláště když se jednalo o první ostrý start „jogurtů" a navíc těsně před turnajem z nominace pro nemoc vypadli tři hráči: Tonda Cibulka, Kačka Kratochvílová a Kuba Dóza.

Tahouny týmu byli Maty Dokoupil, Saša Eremiáš, Amy Hačundová a Kája Kratochvílová, kterým zdatně sekundovali Sam Dóci, Stella a Sára Šindarové, Tomáš a Štěpán Holomoučtí, Domi Maška, Valča Vařejková a Martin Šťastný.

Děkujeme pořadatelům za pozvání a skvělý zážitek a možnost konfrontace s jedněmi z nejlepších týmů této věkové kategorie v republice.

Basketbal Dubňany z.s.

Poznámka: Emil Kurfürst byl otcem našeho trenéra a zároveň místopředsedy basketbalového oddílu Dubňany Tomáše „Kufiho" Kurfürsta.

Dnes vaří...

... dubňanský farář otec Pavel Zahradníček

Pasto al tonno (těstoviny s tuňákem)

K přípravě je třeba jen jeden velký hrnec (v něm se uvaří mírně osolené jakékoliv italské těstoviny a na závěr se v něm vše rozmíchá) a jedna velká pánvička – na ní se připraví „omáčka".

Budete potřebovat:

- 500 g těstovin z tvrdé pšenice (semolinové),
- 5 velkých cibulí,
- 1-2 paličky česneku,
- 2 obdélníčky taveného sýru,
- 2-3 dl mléka,
- malá konzerva tuňáka ve vlastní šťávě,
- olivový olej, sušená bazalka, oregano, tymián, majoránka, vegeta, případně i chilli,
- strouhaný suchý sýr parmazánového typu.

Najemno nakrájená cibule se osmaží na velké pánvičce s nepřilnavým povrchem na olivovém oleji, pak se shrne ke kraji a na poslední cca 2 minuty se na volné místo na pánvičce kápne ještě trochu oleje a přidá se tam na plátky nakrájený česnek (pánvičku je možné trochu naklopit, aby se vytvořilo u kraje taková olejová loužička na osmažení česneku). Jakmile začne česnek jen trochu žloutnout, vše se okamžitě zalije mlékem a přidá se tuňák (tím se proces smažení česneku zarazí, aby nezačal hnědnout a hořknout). Vše se rozmíchá a uvede do varu. Od této chvíle se musí téměř stále míchat! Přidá se pořádná hrst sušeného oregana a bazalky (pokud ho máte dost – mně je na své zahrádce pěstuje a suší maminka – tak klidně tři hrsti, nedá se tím nic pokazit, stejně tak jako se nedá nic pokazit množstvím cibule a česneku). Tymiánu a majoránky se dává jen malá špetka. Omáčka se dosolí vegetou (sůl dávám jen do vody, ve které se vaří těstoviny). Kdo má rád ostřejší, může přidat trochu chilli. V omáčce se za stálého míchání rozvaří dva obdélníčky taveného sýru, a když se rozvaří a omáčka zhoustne, je hotovo. Omáčka se ve velkém hrnci smíchá s uvařenými těstovinami a na talíři se pak každá porce posype strouhaným sýrem parmazánového typu.

Pokud by se tuňák nahradil šunkou, vznikne „prosciutto pasta" (těstoviny se šunkou). Itala by asi z uvedeného receptu „kleplo". Mléko a sýr Italové rozvařují v samostatném hrnku (ale to je na mě už moc nádobí...), místo taveného sýra rozvaří v mléku strouhaný parmazán (to je dle mého názoru neekonomické – trocha nastrouhaného parmazánu nebo spíše sýru parmazánového typu na hotový pokrm mu dá potřebnou vůni i chuť). A Italové nepoužijí vegetu, jen sůl.

Než se dáte do jídla, doporučuji tuto nebo podobnou modlitbu před jídlem:

„Pane, neprosíme o hojnost. Když k nám přijdeš jako host, budeme mít všeho dost. Amen." (Možno přidat modlitbu Otče náš nebo Zdrávas Maria, nebo obojí.) Papež František má v oblibě modlitbu Tomáše Mora, anglického světce. Odráží jeho zbožnost i smysl pro humor:

Dopřej mi chuť k jídlu, Pane,
a také něco, co bych jed.
Dej mi zdravé tělo, Pane,
a nauč mne s ním zacházet.

Dej mi zdravý rozum, Pane,
ať vidím dobro kolem nás,
ať se hříchem nevyděsím
a napravit jej umím včas.

Dej mi mladou duši, Pane,
ať nenaříká, nereptá,
dej, ať neberu moc vážně
své pošetilé malé „já".

Dej mi, prosím, humor, Pane,
a milost, abych chápal vtip,
ať mám radost ze života
a umím druhé potěšit.

P. Pavel Zahradníček
farář v Dubňanech

Sbírkové dny Světlušky v Dubňanech

V týdnu od 6. do 10. září probíhaly po celé republice Sbírkové dny Světlušky, kterými podporujeme těžce zrakově postižené a nevidomé občany. Druhým rokem jsme se také v našem městě zapojili do této charitativní akce. Na několika místech byly po celý týden umístěny sbírkové kasičky (MŠ I, KIC, Restaurace Na koupališti), kde mohli děti i dospělí přispět jakoukoliv finanční částkou.

Ve čtvrtek 9. září jsme mohli tuto akci podpořit i aktivní účastí. Nejdříve několik dvojic z řad našich seniorek nabízelo v našem městě sbírkové předměty, jejich zakoupením spoluobčané měli možnost dárcovsky přispět. V odpoledních hodinách jsme připravili bohatý program na přírodním areálu, který připomněl nesnadný život těžce zrakově postižených a nevidomých. Vhodnými

aktivitami si děti i rodiče vyzkoušeli běžné činnosti bez zrakové orientace. Celý program byl rovněž protkán několika vystoupeními mažoretek Sokola Dubňany a ukázkou cvičení mladých hasičů HS Dubňany. O pohybové hry se postaral Knoflíček. Bylo připraveno občerstvení v podobě opékání špekáčků a bufetu, který zajistili dubňanští hasiči. Celá charitativní akce vyvrcholila po setmění, kdy jsme vyrazili symbolicky „Rozsvítit Dubňany".

Chtěli bychom poděkovat všem, kteří podpořili tuto hezkou akci, všem dárcům, s pomocí nichž se nám podařilo vybrat 17 809 Kč. Děkujeme.

Mgr. Anděla Nedvědíková
za Kulturní komisi

Název: Z radnice, informační občasník Městského úřadu Dubňany. Periodický tisk územního samosprávného celku. **Četnost vydáváni:** 4x ročně. Místo vydávání: Město Dubňany. **Číslo a den vydání:** 2. vydání, říjen 2021. **Tisk:** Tiskárna LELKA, Dolní Bojanovice. **Evidenční číslo:** MK ČR E 22507. **Vydavatel:** Město Dubňany, IČO: 00284882, se sídlem Náměstí 15. dubna 1149, 696 03 Dubňany.

Události obrazem

Dubňanští dobrovolní hasiči zasahovali v obcích postižených tornádem

Při tradiční oslavě Dne horníků se sešli bývalí zaměstnanci lignitových dolů

Hojně navštívená byla výstava spolku chovatelů na přírodním areále

